د تواریخ اول کِتاب

د حضرت آدم نه تر حضرت اِبراهیم پورې اولاد

١ (۱) آدم د شیث پلار وو، شیث د انوش پلار وو، انوش د
قېنان پلار وو، (۲) قېنان د محلل‌اېل پلار وو، محلل‌اېل د یارد
پلار وو. (۳) یارد د حنوک پلار وو او حنوک د مِتهوشلَه پلار
وو، مِتهوشلَه د لمک پلار وو، (۴) او لمک د نوح پلار وو. د
نوح درې زامن وُو، شیم، حام او یافت. (۵) دا د یافت اولاد
دے: جُمر، ماجوج، مادی، یاوان، توبل، مسک او تیراس.
(۶) د جُمر اولاد: اشکناز، ریفت او تُجرمه. (۷) د یاوان
اولاد: اِلیسه، ترسیس، قبرص او رهودس. (۸) دا د حام
اولاد دے: کوش، مِصر، لیبیا او کنعان. (۹) د کوش اولاد د
سِیبا، حویله، سبته، راماه او د سبتیکه خلق وُو. د راماه اولاد
د شیبا او د ددان خلق وُو. (۱۰) کوش د نمرود پلار وو،
نمرود د دُنیا وړومبے طاقتور جنګیالے وو. (۱۱) د مِصر
اولاد د لودی، عنامی، لهابی، نفتوحی، (۱۲) فتروسی،
کسلوحی او د کریت خلق وُو، چې د هغوئ اولاد فلستیان
دی. (۱۳) د کنعان مشرے زوئ صیدا وو. کنعان د دې
قومونو هم پلار وو: حت، (۱۴) یبوسی، اموری، جرجاسی،
(۱۵) حِوی، عرقی، سینی، (۱۶) اروادی، صماری او حماتی.
(۱۷) دا د شیم اولاد دے: عیلام، اسور، ارفکسد، لود او آرام.
د آرام اولاد عُوض، حُول، جتر او مسک وُو. (۱۸) ارفکسد د
سِلح پلار وو او سِلح د عِبر پلار وو. (۱۹) د عِبر دوه زامن
وُو، د یو نوم فلج چې مطلب یې تقسیم وو، ځکه چې د هغهٔ په
وخت کښې د دُنیا خلق تقسیم شول. او د بل نوم یُقطان وو.

٢٠ د يُقطان اولاد د الموداد، سلف، حصارماوت، اِراخ، ٢١
هدورام، اُوزال، دِقله، ٢٢ عوبال، ابی‌مائيل، شيبا، ٢٣
اوفير، حويله او يوباب. دا ټول د يُقطان اولاد وو. ٢٤ د شيم
نه تر ابرام پورې نسب‌نامه داسې ده: شيم، ارفكسد، سِلح،
٢٥ عِبر، فلج، رعو، ٢٦ سروګ، نحور، تارح، ٢٧ او ابرام
چې د اِبراهيم په نوم مشهور وو.

د حضرت اِسمٰعيل اولاد

٢٨ د اِبراهيم دوه زامن وُو، اِسحاق او اِسمٰعيل. ٢٩ د
اِسمٰعيل زامن د دولسو قبيلو مشران شول: نبايوت چې مشر
وو، قيدار، ادبئيل، مِبسام، ٣٠ مِشماع، دومه، مسا، حدد،
تيما، ٣١ يطور، نفيس او قِدمه. ٣٢ د اِبراهيم يوه وينځه وه
چې نوم يې قطوره وو، چې د هغې نه يې شپږ زامن پيدا شول:
زمران، يُقسان، مِدان، ميديان، اسباق او سوخ. د يُقسان دوه
زامن وُو: شيبا او ددان. ٣٣ د ميديان پينځهٔ زامن وُو: عيفه،
عِفر، حنوک، ابيداع او اِلدعا. دا ټول د قطوره اولاد وو.

د عِيسو اولاد

٣٤ د اِبراهيم د زوئ اِسحاق زامن عِيسو او يعقوب وُو. ٣٥
د عِيسو زامن اليفز، رعوايل، يعوس، يعلام او قورح وُو. ٣٦
د اليفز اولاد دا وو: تيمان، اومر، صفو، جعتام، قنز او
عماليق. د عماليق مور تمنع وه. ٣٧ د رعوايل اولاد نحت،
زارح، سمه او مِزه وو.

د ادوم اولنی اوسېدونکی

۳۸-۴۲د ادوم اولنی اوسېدونکی د سعیر د دې زامنو اولاد وو: لوطان د حوری او هومام قبیلو پلار نیکهٔ وو. د لوطان یوه خور وه چې نوم يې تمنع وو. سوبل د علوان، مانحت، عیبال، سفو او اونام ډلو پلار نیکهٔ وو. د صبعون دوه زامن آیه او عنه وُو. عنه د دیسون پلار وو او دیسون د حمران، اشبان، یتران او کِران ډلو پلار نیکهٔ وو. ایصر د بِلهان، زعوان او یعقان ډلو پلار نیکهٔ وو. دیسان د عُوض او اران ډلو پلار نیکهٔ وو.

د ادوم بادشاهان

۴۳-۵۰دې بادشاهانو په یو بل پسې د ادوم په مُلک حکومت وکړو، په هغه وخت کښې چې د هغې نه مخکښې د بنی اِسرائیلو په مُلک کښې بادشاهان نهٔ وُو: د دِنهابا د ښار نه بالع چې د بعور زوئ وو، د بُصره نه د زارح زوئ یویاب، د تیمان د علاقې حشیم، د عویت د بدد زوئ حدد، چې هغهٔ د موآب په مُلک کښې میدیانیانو له په یو جنګ کښې شکست ورکړو. د مسرقه د ښار نه شمله، د سیند د غاړې ښار رحوبوت نه ساؤل، د عکبور زوئ بعل حنان، د پاؤ د ښار نه حدد، د هغهٔ ښځه مهیطباېل وه چې د میضاهاب نمسۍ او د مطرِد لور وه. ۵۱د ادوم خلق په دې ډلو کښې تقسیم وُو: تمنع، علوه، یتیت، ۵۲اُهلیبامه، ایله، فینون، ۵۳قنز، تیمان، مِبصار، ۵۴مجدِاېل او عِرام.

د یهوداه اولاد

۲ (۱) د یعقوب دولس زامن وُو: روبین، شمعون، لیوی،
یهوداه، یساکار، زبولون، (۲) دان، یوسف، بنیامین، نفتالی،
جاد او آشر. (۳) د یهوداه ټول پینځهٔ زامن وُو. د هغهٔ د
کنعانیِ ښځې بت‌سوع نه درې زامن وُو: عیر، اونان او سیله.
د هغهٔ مشر زوئ عیر دومره خراب وو چې مالِک خُدائ هغه
ووژلو. (۴) د یهوداه د خپلې اِنږور تامار نه دوه زامن فارص
او زارح وُو. نو د یهوداه ټول پینځهٔ زامن وُو. (۵) د فارص
دوه زامن حصرون او حمول وُو. (۶) د هغهٔ د ورور زارح
پینځهٔ زامن وُو: زِمری، ایتان، هیمان، کل‌کُول او دردع. (۷)
د زارح د اولاد نه یو کس د کرمی زوئ عکن په بنی اِسرائیلو
باندې څکه افت راوستلو چې کوم مالِ غنیمت خُدائ پاک ته
وقف شوے وو نو په هغې کښې یې خیانت وکړو. (۸) د
ایتان یو زوئ عزریاه وو.

د حضرت داؤد نسب‌نامه

(۹) د حصرون درې زامن یرحمئیل، رام او کلوبی وُو. (۱۰)
د رام نه تر یَسی پورې نسب‌نامه داسې ده: رام، عمی‌نداب،
نحشون چې دا د یهوداه د قبیلې یو مشر سړے وو، (۱۱)
سلمون، بوعز، (۱۲) عوبید او یَسی. (۱۳) د یَسی اووهٔ زامن
وُو، د عُمر په ترتیب باندې هغوئ داسې وُو: اِلیاب، ابینداب،
سِمعه، (۱۴) نتنی‌ایل، ردی، (۱۵) عوضم او داؤد. (۱۶) د هغهٔ
دوه لوڼه ضرویاه او ابی‌جیل هم وې. د یَسی د لور ضرویاه
درې زامن وُو: ابیشی، یوآب او عساهیل. (۱۷) د هغهٔ بلې لور
ابی‌جیل د یتر سره وادهٔ وکړو، چې د اِسمٰعیل د اولاد نه وو

او د هغوئ یو زوئ پېدا شو چې نوم یې عماسا وو.

د حصرون نور اولاد

﴿۱۸﴾ د حصرون زوئ کالب عزوبه وادۀ کړه او یوه لور یې
ترې نه وشوله چې نوم یې یریعوت وو. د هغې درې زامن ؤو:
یشر، سوباب او اردون. ﴿۱۹﴾ چې کله عزوبه مړه شوه نو
کالب اِفراته وادۀ کړه او د هغوئ یو زوئ وشو چې نوم یې
حُور وو. ﴿۲۰﴾ د حُور زوئ اوری وو او د هغۀ نمسے
بضلیاېل وو. ﴿۲۱﴾ کله چې حصرون د شپېتو کالو وو، نو
هغۀ د مکیر د لور سره وادۀ وکړو، چې د جِلعاد خور وه. د
هغوئ یو زوئ وشو چې نوم یې سجوب وو، ﴿۲۲﴾ او د
سجوب یو زوئ وو چې نوم یې یائیر وو. یائیر د جِلعاد په
علاقه کښې په درویشتو ښارونو باندې حکومت کولو. ﴿۲۳﴾
خو د جسور او شام حکومتونو هلته شپېتۀ ښارونه فتح کړل،
چې په دې کښې د یائیر او قنات کلی او د دې نزدې ښارونه
شامل ؤو. هلته چې څومره خلق اوسېدل هغوئ د مکیر اولاد
وو. مکیر د جِلعاد پلار وو. ﴿۲۴﴾ د حصرون د مرګ نه پس، د
هغۀ زوئ کالب اِفرات وادۀ کړه، چې د هغۀ د پلار کونډه وه.
د هغوئ یو زوئ وشو چې نوم یې اشور وو، چې دې د تقوع
پلار وو.

د حصرون د زوئ یرحمئیل اولاد

﴿۲۵﴾ د حصرون د مشر زوئ یرحمئیل پینځۀ زامن ؤو: د ټولو
نه مشر رام وو او ورپسې بونه، اورن، عوضم او اخیاه ؤو.
﴿۲۶﴾-﴿۲۷﴾ د رام درې زامن ؤو: معض، یمین او عیقر. د

یرحمئیل یوه بله ښځه وه چې نوم یې عطاره وو او د هغوئ
یو زوئ اونام وو. ۲۸ د اونام دوه زامن سمی او یدع ؤو، د
سمی هم دوه زامن ندب او ابیسُور ؤو. ۲۹ ابیسُور یوه ښځه
وکړه چې نوم یې ابی‌خېل وو، د هغوئ دوه زامن اخبان او
مولِد ؤو. ۳۰ د ابیسُور د ورور ندب دوه زامن سلد او افائم
ؤو، خو د سلد اولاد نهٔ وو او مړ شو. ۳۱ افائم د یسعی پلار
وو، یسعی د سیسان پلار وو او سیسان د اخلی پلار وو. ۳۲
د سمی د ورور یدع دوه زامن یتر او یونتن ؤو، خو یتر بغیر د
زامنو نه مړ شو. ۳۳ د یونتن دوه زامن پلت او زازا ؤو. دا
ټول د یرحمئیل اولاد وو. ۳۴ د سیسان زامن نهٔ ؤو صرِف
لوڼه یې وې. د هغهٔ یو مِصرے نوکر وو چې نوم یې یرخع
وو، ۳۵ چې هغهٔ له یې خپله یوه لور ورکړه چې وادهٔ یې
کړی. د هغوئ یو زوئ وو چې نوم یې عتی وو. ۳۶ د عتی نه
تر الیسمع پورې نسب‌نامه داسې ده: عتی، ناتن، زاباد، ۳۷
افلال، عوبید، ۳۸ یاهُو، عزریاه، ۳۹ خلص، اِلعاسه، ۴۰
سِسمی، سلوم، ۴۱ یقمیاه او الیسمع.

د کالب نور اولاد

۴۲ د یرحمئیل د ورور د کالب د مشر زوئ نوم میسا وو.
میسا د زیف پلار وو، چې دې د مریسه پلار وو چې هغه د
حبرون پلار وو. ۴۳ د حبرون څلور زامن ؤو: قورح، تفوح،
رِقم او سمع. ۴۴ سمی د رحم پلار او د یُرقعام نیکهٔ وو. د
سمع ورور رِقم د سمی پلار وو، ۴۵ چې سمی د معون پلار
وو، او معون د بیت‌صور پلار وو. ۴۶ د کالب یوه وینځه وه
چې نوم یې عیفه وو او د هغې نه یې درې نور زامن ؤو:
حاران، موضا او جازز. د حاران هم یو زوئ وو چې نوم یې

جازز وو. ۴۷ يهدى نومې يو سړے وو چې د هغۀ شپږ زامن وُو: رجم، يوتام، جسان، فِلِط، عيفه او شعف. ۴۸ د کالب يوه وينځه معکه هم وه، چې د هغې نه يې دوه زامن وُو، شبر او تِرحنه. ۴۹ وروستو يې دوه نور زامن پېدا شول: شعف، چا چې د مدمنه ښار جوړ کړے وو، او سِوا، چا چې د مکبينه او جبعه ښارونه جوړ کړى وُو. د دې نه علاوه د کالب يوه لور وه چې نوم يې عکسه وو. ۵۰ دا هم د کالب اولاد وو. حُور د کالب او د هغۀ د ښځې اِفرات مشر زوئ وو. د حُور زوئ سوبل د قِريَت‌يعريم ښار جوړ کړے وو. ۵۱ د هغۀ دويم زوئ ساما چا چې د بيت‌لحم ښار جوړ کړے وو او د هغۀ دريم زوئ خارف چا چې د بيت‌جادر ښار جوړ کړے وو. ۵۲ سوبل، چا چې د قِريَت‌يعريم ښار جوړ کړے وو، هغه د هرائى د خلقو او د هغه نيمو خلقو پلار نيکۀ وو چې څوک د منوخوت په ښار کښې اوسېدل، ۵۳ او کومې قبيلې چې په قِريَت‌يعريم کښې وې دا دى: اِتريان، فُوتيان، سماتيان او مِسراعيان. د صُرعه او استاول ښارونو خلق د دې قبيلو کسان وُو. ۵۴ سلما د بيت‌لحم، د نطوفاتى، عطرات‌بيت‌يوآب او صُرعى د خلقو پلار نيکۀ وو، چې صُرعى په مانحت کښې د دوو ډلو نه يوه وه، ۵۵ او کومې قبيلې چې په ليکلو کښې ماهِران وُو هغوئ په يعبيض کښې اوسېدل: هغوئ تِرعايان، سِمعيان او سوکاتيان وُو. هغوئ د حمات د قينيانو اولاد وو. حمات د ريکاب د خاندان پلار نيکۀ وو.

د حضرت داؤد بادشاه اولاد

۱-۳ چې کله داؤد په حبرون کښې وو نو د عُمر په ترتیب يې دا
زامن پېدا شوی ؤو: امنون، چې د هغهٔ مور د يزرعيل
اخينوعم وه. دانيال، چې د هغهٔ مور د کرمل ابیجيل وه.
ابیسلوم، چې د هغهٔ مور معکه وه او معکه د جسور د تلمی
بادشاه لور وه. ادونياه، چې د هغهٔ مور حجيت وه. سفطياه،
چې د هغهٔ مور ابيطال وه. اِترعام، چې د هغهٔ مور عِجلاه وه.
۴ دا شپږ واړه په حبرون کښې پېدا شوی ؤو، چرته چې
هغهٔ اووهٔ کاله او شپږ مياشتې بادشاهی وکړه. د هغې نه پس
په يروشلم کښې هغهٔ درې دېرش کاله حکومت وکړو. ۵ په
يروشلم کښې چې د داؤد کوم زامن پېدا شوی ؤو په هغوئ
کښې سموع، سوياب، ناتن او سليمان شامل دی. د هغوئ
مور بتسبع وه چې د عمیاېل لور وه. ۶ د هغهٔ نور نهٔ
زامن هم ؤو: اِبحار، اليسوع، اليفلط، ۷ نجه، نفج، يفيع،
۸ اليسمع، اليدع او اليفلط. ۹ د دې ټولو زامنو نه علاوه
د داؤد د وينځو زامن هم ؤو. د هغهٔ يوه لور تامار هم وه.

د حضرت سليمان بادشاه اولاد

۱۰ دا د سليمان اولاد دے: سليمان، رحُبعام، ابياه، آسا،
يهوسفط، ۱۱ يهورام، اخزياه، يوآس، ۱۲ امصياه، عُزياه،
يوتام، ۱۳ احاز، حزقياه، منسی، ۱۴ امون او يوسياه. ۱۵
د يوسياه څلور زامن د عُمر په ترتيب دا ؤو: يوحانان،
يهويقيم، صدقياه او يهوآخز. ۱۶ د يهويقيم دوه زامن ؤو:
يهوياکين او صدقياه.

د يهوياکين بادشاه اولاد

۱۷ دا د يهوياکين بادشاه اولاد دے، يهوياکين بابليانو قيدی

بوتلے وو. د یهویاکین اووۀ زامن وُو: شلتیاېل، ۱۸ مُلکِرام،
فدایاه، شیناضر، یقمیاه، هوسمع او ندبیاه. ۱۹ د فدایاه دوه
زامن وُو، زرُبابل او سِمعی. زرُبابل د دوو زامنو پلار وو،
مسلام او حننیاه. او د هغۀ یوه لور سلومیت وه. ۲۰ د هغۀ
پینځۀ نور زامن وُو: حسوبه، اُهل، برکیاه، حسدیاه او
یوسبحسد. ۲۱ د حننیاه دوه زامن فلطیاه او یشعیاه وُو. د
یشعیاه زوئ رفایاه وو، د رفایاه زوئ ارنان وو، د ارنان زوئ
عبدیاه وو او د عبدیاه زوئ سکانیاه وو. ۲۲ د سکانیاه یو
زوئ سمعیاه او پینځۀ نمسی وُو: حطوش، اِجال، بریح،
نعریاه او سافط. ۲۳ د نعریاه درې زامن الیوعینی، حزقیاه
او عزریقام وُو. ۲۴ د الیوعینی اووۀ زامن وُو: هُوداویاه،
اِلیاسب، فلایاه، عقوب، یوحانان، دلایاه او عنانی.

د یهوداه نور اولاد

۴ ۱ دا د یهوداه څۀ اولاد دے: فارص، حصرون، کرمی،
حُور او سوبل. ۲ سوبل د ریایاه پلار وو، چې دا د یحت
پلار وو، چې هغه د اخومی او د لاهد پلار وو، کوم چې د هغه
خلقو پلار نیکۀ وو چې په صُرعه کښې اوسېدل. ۳-۴
حُور د کالب د ښځې اِفرات مشر زوئ وو او د هغۀ اولاد د
بیتلحم ښار جوړ کړے وو. د حُور درې زامن ایتام، فنواېل
او ایصر وُو. د ایتام درې زامن وُو: یزرعیل، اِسمع او ادباس
او یوه یې لور حضل الفونی وه. فنواېل د جدور ښار جوړ
کړے وو او ایصر د حوسه ښار جوړ کړے وو. ۵ اشور
چا چې د تقوع ښار جوړ کړے وو د هغۀ دوه ښځې حیلاه او
نعراه وې. ۶ د هغۀ د خپلې ښځې نعراه څلور زامن وُو:

اخوسام، حِفر، تمنی او هخستری. ۷ د اشور د خپلې ښځې
حيلاه نه درې زامن وُو: ضرت، اِضهار او اِتنان. ۸ قوض
د عنوب، ضوبيبه او د حروم د زوئ اخرخيل د قبيلو پلار
نيکۀ وو. ۹ يو سړے وو چې نوم يې يعبيض وو، هغه په
خپلو ورونو کښې ډېر عزتمند سړے وو. په هغۀ باندې خپلې
مور يعبيض نوم اېښے وو، ځکه چې د هغۀ د پېدا کېدو درد
ډېر سخت وو. ۱۰ خو يعبيض د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک ته
سوال وکړو، "خُدايه پاکه، تۀ به ما له برکت راکوې او زما
مُلک به لويَوې. زما مل شه او د هر هغه خراب عمل نه مې
وساته چې ما له تکليف راکوی." او چې هغۀ د څۀ سوال
کړے وو نو خُدائ پاک هغه هر څۀ ورکړل.

د نورو کورَنو نسب‌نامې

۱۱ د سوخه د ورور کالب يو زوئ محير وو. محير د استون
پلار وو، ۱۲ چې د هغۀ درې زامن وُو: بيت‌رفا، فاسح او
تخِنه. تخِنه د ناحس ښار جوړ کړے وو. د دې سړو اولاد په
ريکه کښې اوسېدو. ۱۳ د قنز دوه زامن عتنی‌اېل او شراياه
وُو. د عتنی‌اېل هم دوه زامن حتت او معوناتی وُو. ۱۴
معوناتی د عفره پلار وو. شراياه د يوآب پلار وو. او يوآب
هغه وړومبے کس وو چې د ماهِرو خلقو وادی يې آباده کړه،
ځکه چې هلته ټول خلق ماهِر کاريګران وُو. ۱۵ د يفُنه زوئ
کالب درې زامن وُو: عيرو، ايله او نعم. او ايله د قنز پلار وو.
۱۶ د يهلل‌اېل څلور زامن وُو: زيف، زيفه، تيرياه او
اسرى‌اېل. ۱۷-۱۸ د عزره څلور زامن وُو: يتر، مرِد، عِفر او
يلون. مرِد بِتياه وادۀ کړه، چې د فِرعون لور وه، د هغوئ يوه
لور مريم وه او دوه يې زامن سمی او اِسباح وُو. اِسباح د

استموع ښار جوړ کړے وو. مرِد د يهوداه قبيلې د يوې ښځې سره هم وادهٔ وکړو او د هغوئ درې زامن ؤو: يرد، چې هغهٔ د جدور ښار جوړ کړے وو، حِبر چې هغهٔ د شوکو ښار جوړ کړے وو، او يقوتئيل چې هغهٔ د زنوح ښار جوړ کړے وو.
١٩ هودياه د نحم خور وادهٔ کړه. د هغوئ اولاد د جرمی ډله وه، چې هغه د قعيله په ښار کښې اوسيده او د معکې ډله چې د استموع په ښار کښې اوسيده. ٢٠ د سيمون څلور زامن ؤو: امنون، رِنه، بِن‌حنان او تيلون. د يسعی دوه زامن ؤو: زوحت او بِن‌زوحت.

د يهوداه د زوئ سِلح اولاد

٢١ سيله د يهوداه د زامنو نه يو زوئ وو. د هغهٔ په اولاد کښې عير شامل وو، چا چې د لکه ښار جوړ کړے وو، لعده چا چې د مريسه ښار جوړ کړے وو، د لټې کپړې جوړونکی قبيله چې د بيت‌اشبيع په ښار کښې اوسيده، ٢٢ يوقيم او هغه خلق چې د کوزيبا په ښار کښې اوسېدل، او يوآس او شراف، چا چې موآبيانې ښځې وادهٔ کړې او په بيت‌لحم کښې اوسېدل. دا د ډېر پخوانی وخت حِساب کِتاب دے. ٢٣ هغوئ د بادشاه د خِدمت کُلالان ؤو او د نتائيم او د جديره په ښارونو کښې اوسېدل.

د شمعون اولاد

٢٤ د شمعون پينځهٔ زامن ؤو: نموايل، يمين، يريب، زارح او ساؤل. ٢٥ د ساؤل زوئ سلوم وو، د سلوم زوئ مِبسام وو او د مِبسام زوئ مِشماع وو. ٢٦ د مِشماع د اولاد نسب‌نامه

داسې ده: حموايل، زکور او سِمعی. ۲۷ د سِمعی شپاړس
زامن او شپږ لوڼه وې، خو د هغهٔ د خپلوانو اولاد کم وو او د
شمعون قبيله د يهوداه د قبيلې په شان لويه نهٔ شوه. ۲۸ د
داؤد بادشاه تر وخته پورې د شمعون اولاد په بيرسبع،
مولاده، حصارسعول، ۲۹ بِلهاه، عضم، تولاد، ۳۰ بتوايل،
حُرمه، صِقلاج، ۳۱ بيت‌مرکبوت، حصارسوسم، بيت‌برائی
او شعريم کښې اوسېدل. ۳۲ هغوئ په پينځو نورو ځايونو
کښې هم اوسېدل: ايتام، عين، رِمون، توکن، عسن، ۳۳ او په
ګېرچاپېره کلو کښې، د بعلات ښار پورې. دا هغه حِساب
کِتاب دے چې هغوئ د خپلو کورَنو او د هغه ځايونو په حقله
ساتلو چې چرته هغوئ اوسېدل. ۳۴-۳۸ دا سړی د خپلو قبيلو
مشران وُو: مسوباب، يمليک، يوشه چې د امصياه زوئ وو،
يوايل، ياهُو چې د يوسبياه زوئ وو، يوسبياه د شراياه زوئ
وو، شراياه د عسيئيل زوئ وو، اليوعينی، يعقوبه، يشوخايه،
عساياه، عدی‌ايل، يسمئيل، بناياه، زيزا، زيزا د شفعی زوئ
وو، شفعی د الون زوئ وو، الون د يدعياه زوئ وو، يدعياه د
سِمری زوئ وو او سِمری د سمعياه زوئ وو. ځکه چې د
هغوئ خاندان غټېدلو، ۳۹ هغوئ تقريباً تر جدور پورې
نمرپرېواتهٔ طرف ته خوارهٔ شول او د هغه مېدان نمرخاتهٔ
طرف ته يې خپلې ګډې څرولې چرته چې هغه ښار دے.
۴۰ هغوئ د څرن ښهٔ آباد مُلکونه وموندل چې په کولاو مُلک
کښې خوارهٔ وارهٔ وُو چې خاموش او د امن نه ډک وو. د
هغوئ نه مخکښې چې کوم خلق هلته اوسېدل هغوئ حاميان
وُو. ۴۱ د يهوداه بادشاه حزقياه په وخت کښې د هغه ډلو
مشران جرار ته لاړل او هلته يې حاميان او معونيان او د
هغوئ خېمې تباه کړې او د هغوئ ټول خلق يې ووژل او تر

نن ورځې پورې يې د نوم او نشان پته نۀ لګى. د هغوئ په
ځايونو کښې په خپله آباد شول، ځکه چې هغوئ ته د رَمو
دپاره د څرن د زمکې ضرورت وو. ۴۲ د شمعون قبيلې نور
پينځۀ سوه کسان نمرخاتۀ طرف ادوم ته لاړل. د هغوئ
مشرى د يسعى زامنو کوله: فلطياه، نعرياه، رفاياه او
عُزىايل. ۴۳ هلته هغوئ هغه پاتې شوى عماليقيان ووژل کوم
چې تښتېدلى وُو او هغوئ تر ننه پورې هلته اوسېدل.

د روبين اولاد

۵ ۱ دا د روبين اولاد دے چې هغه د يعقوب مشر زوئ
وو. هغۀ د خپل پلار د بلې ښځې سره د زنا کولو په وجه د
خپل پلار بےعزتى وکړه نو چې د مشرى زوئ کوم حقُونه هغۀ
لرل، هغه ختم شول او هغه حقُونه يوسف ته مِلاو شول. ۲
خو د يهوداه قبيله تکړه شوه او ټولو قبيلو له يې يو بادشاه
ورکړو، خو پيدائشى حق د يوسف سره وو. ۳ د يعقوب د
مشر زوئ روبين څلور زامن وُو: حنوک، فلو، حصرون او
کرمى. ۴-۶ دا د يوايل اولاد دے: سمعياه، جوج، سِمعى،
ميکاه، ريایاه، بعل او بئيره. اسورى بادشاه تغلت فلاسر د
روبين قبيلې مشر بئيره ونيولو او د قبيلې سره يې جلاوطن
کړو. ۷ د روبين په قبيله کښې د دې د قبيلو د مشرانو
نسب‌نامه: يعى‌ايل، زکرياه، ۸ او بالع، د عزز زوئ او د
سمع نمسے، چې د يوايل د قبيلې وو. دا قبيله په عروعير
کښې او د هغه ځائ نه د نبو پورې او د بعل معون په علاقه
کښې اوسېده. ۹ د جِلعاد په مُلک کښې د هغوئ ډېر
څاروى وُو او هغه مُلک يې ونيولو چې نمرخاتۀ طرف ته د

صحرا د لمنې او د فرات سيند پورې خور دے. ١٠ د ساؤل
بادشاه په وخت کښې د روبين قبيلې په هاجريانو حمله
وکړه، هغوئ يې په جنګ کښې ووژل او د جِلعاد نمرخاتهٔ ته
په ټوله برخه کښې د هغوئ په خېمو کښې اوسېدل.

د جاد اولاد

١١ د جاد قبيله د بسن په مُلک کښې د روبين شمال ته د
سلکه نمرخاتهٔ طرف پورې اوسېدله. ١٢ يوايل په بسن کښې
مشر وو، سافم وريسې دويم کس وو او دريم مشر يعني او د
هغهٔ نه پس سافط وو. ١٣ د دې اوو ډلو د قبيلې نور کسان
دا دى: ميکائيل، مسلام، شيبا، يورى، يعکان، زيع او عِبر.
١۴ هغوئ د حُورى زوئ ابىخېل اولاد دے، چې د هغوئ
پلار نيکهٔ دا دى: ابىخېل، حُورى، يارواح، جِلعاد، ميکائيل،
يسيسى، يحدو او بُوز. ١۵ اخى چې د عبدىايل زوئ او د
جونى نمسے وو هغه د دې ډلو مشر وو. ١۶ هغوئ د بسن
او جِلعاد په علاقه کښې، هلته په ښارونو او د شارون د څرن
په ټولو مُلکونو کښې اوسېدل. ١٧ دا نسب‌نامه د يهوداه
بادشاه يوتام او د اِسرائيل بادشاه يربعام په وخت کښې
ليکلے شوې وه.

د نمرخاتهٔ طرف ته د قبيلو لښکر

١٨ د روبين، جاد او د نمرخاتهٔ طرف منسى په قبيلو کښې
څلور څلويښت زره اووهٔ سوه او شپېتهٔ فوجيان ؤو، چې د
ډالونو، تُورو او غشو په ورلو او استعمالولو باندې ښهٔ
پوهېدل. ١٩ هغوئ د جنګ دپاره د يطور، نفيس او نودب

هاجری قبیلو خِلاف لاړل. ۲۰ د جنګ په وخت کښې هغوئ خُدائ پاک ته سوال وکړو، هغهٔ د هغوئ فریاد واورېدو ځکه چې په هغهٔ باندې يې ايمان لرلو. نو داسې هاجريانو او د هغوئ ټولو ملګرو شکست وخوړو. ۲۱ د بنی اِسرائيلو نمرخاتهٔ طرف ته قبيلو د دشمن نه پنځوس زره اوښان، دوه لاکه او پنځوس زره ګډې او دوه زره خرهٔ ونيول او سل زره کسان يې جنګی قېديان کړل. ۲۲ هغوئ ډېر دشمنان ووژل، ځکه چې خُدائ پاک په دې جنګ کښې د هغوئ مل وو. او هغوئ تر جلاوطنۍ پورې د هاجريانو په علاقه کښې اوسېدل.

نمرخاتهٔ طرف د منسی نيمه قبيله

۲۳ د منسی نيمې قبيلې خلق د بسن په علاقه کښې د بعل حرمون، سنير او حرمون غر پورې اوسېدل او د هغوئ آبادی ډېره زياته شوه. ۲۴ دا کسان د خپلو ډلو مشران وُو: عِفر، يسعی، اِلی‌ايل، عزرائيل، يرمياه، هُوداوياه او يحدِايل. هغوئ ټول ښهٔ تکړه فوجيان او د خپلو ډلو مشهور مشران وُو.

د نمرخاتهٔ طرف ته د قبيلو ويستلے کېدل

۲۵ خو خلقو د خپل پلار نيکهٔ خُدائ پاک سره خيانت وکړو او د هغه نورو قومونو د معبودانو د عبادت په وجه يې د هغهٔ خِلاف بغاوت وکړو کوم قومونه چې خُدائ پاک په هغه وخت تباه کړی وُو چې بنی اِسرائيليان مخ په وړاندې تلل. ۲۶ نو خُدائ پاک د اسور بادشاه پول ولېږلو چې د هغوئ په مُلک حمله وکړی (چې هغه په تغلت فلاسر باندې هم مشهور وو). هغهٔ د روبين، جاد او د منسی نيمه قبيله وويستله او دې

ته يې مجبور کړل چې تر نن پورې په خلح، خابور، هارا او د
جوزان سيند سره اوسيږی.

د مشرانو اِمامانو نسب‌نامه

٦ ١ د ليوی درې زامن وُو: جيرسون، قُهات او مراری.
٢ د قُهات څلور زامن وُو: عُمرام، اِضهار، حبرون او
عُزیایل. ٣ د عُمرام دوه زامن هارون او موسیٰ وُو او يوه
يې لور مريم وه. د هارون څلور زامن وُو: ندب، ابيهُو،
اِلیعزر او اِتمر. ٤ د اِلیعزر اولاد نسل په نسل دا دے:
فينحاس، ابيسوع، ٥ بُقی، عُزی، ٦ زرخياه، مرايوت،
٧ امرياه، اخيطوب، ٨ صدوق، اخيمعض، ٩
عزرياه، يوحانان، ١٠ عزرياه چا چې د مالِک خُدائ په هغه
کور کښې خِدمت کولو کوم چې سليمان بادشاه په يروشلم
کښې جوړ کړے وو، ١١ امرياه، اخيطوب، ١٢ صدوق،
سلوم، ١٣ خِلقياه، عزرياه، ١٤ شراياه او يهوصدق. ١٥
نبوکدنضر بادشاه يهوصدق سره د يهوداه او يروشلم هغه
خلقو وويستلو کوم چې مالِک خُدائ پردی مُلک ته جلاوطن
کړی وُو.

د ليوی نور اولاد

١٦ د ليوی درې زامن وُو: جيرسون، قُهات او مراری. ١٧
په هغوئ کښې د هر يو هم زامن وُو. جيرسون د لِبنی او
سِمعی پلار وو، ١٨ قُهات د عُمرام، اِضهار، حبرون او
عُزیایل پلار وو، ١٩ او مراری د محلی او موشی پلار وو. دا
د نسب‌نامې په مطابق د ليويانو قبيلې دی. ٢٠ دا نسل په

نسل د جیرسون اولاد دے: لِبنی، یحت، زِمه، ۲۱ یوآخ،
عدو، زارح او یتری. ۲۲ دا نسل په نسل د قُهات اولاد دے:
عمی‌نداب، قورح، اسیر، ۲۳ القنه، ابی‌آسف، اسیر، ۲۴
تحت، اوری‌ایل، عُزیاه او ساؤل. ۲۵ د القنه دوه زامن
عماسی او اخیموت ؤو. ۲۶ دا نسل په نسل د اخیموت اولاد
دے: القنه، ضوفی، نحت، ۲۷ اِلیاب، یروحام او القنه. ۲۸
د سموئیل دوه زامن ؤو: یوایل مشر وو او ابیاه کشر وو. ۲۹
دا نسل په نسل د مراری اولاد دے: محلی، لِبنی، سِمعی،
عُزه، ۳۰ سِمعا، حجیاه او عسایاه.

د مالِک خُدائ د کور سندرغاړی

۳۱ دا هغه سړی ؤو چې داؤد بادشاه د مالِک خُدائ په کور
کښې د سندرو خِدمت دپاره مقرر کړی ؤو، دا د هغې نه پس
ؤو چې د لوظ صندوق هلته یوړلے شو. ۳۲ هغوئ د مالِک
خُدائ د حضور خېمې په وړاندې د موسیقۍ سره عبادت
کولو، دا د سلیمان د مالِک خُدائ کور د جوړولو نه مخکښې
وخت وو. هغوئ دا کارونه د اصُولو په مطابق کول. ۳۳ چا
چې د خپلو زامنو سره خِدمت کولو د هغوئ نسب‌نامه داسې
ده: د قُهات پله: هیمان چې د اولنو موسیقارانو مشر وو، هغه
د یوایل زوئ وو. شا ته د هغهٔ نسب‌نامه داسې ده: حیمان،
یوایل، سموئیل، ۳۴ القنه، یروحام، اِلی‌ایل، توح، ۳۵
صُوف، القنه، محت، عماسی، ۳۶ القنه، یوایل، عزریاه،
صفنیاه، ۳۷ تحت، اسیر، ابی‌آسف، قورح، ۳۸ اِضهار،
قُهات، لیوی او یعقوب. ۳۹ آسف د دوېمو موسیقارانو مشر
وو. د لیوی نه پس د هغهٔ نسب‌نامه داسې ده: آسف، برکیاه،
سِمعا، ۴۰ میکائیل، بعسیاه، مُلکیاه، ۴۱ اِتنی، زارح،

عدایاه، ۴۲ ایتان، زِمه، سِمعی، ۴۳ یحت، جیرسون او
لیوی. ۴۴ د مراری قبیلې ایتان د درېمې سندرې مشر وو.
شا ته لیوی ته د هغهٔ نسب‌نامه داسې ده: قیسی، عبدی،
ملوک، ۴۵ حسبیاه، امصیاه، خِلقیاه، ۴۶ امصی، بانی،
سمر، ۴۷ محلی، موشی، مراری او لیوی. ۴۸ نورو لیویانو
ته د مالِک خُدائ په کور کښې باقی ټول خِدمت حواله شوے
وو.

د هارون اولاد

۴۹ خو هارون او د هغهٔ اولاد د خوشبویۍ نذرانې پېش کولې
او هغه قربانۍ يې پېش کولې چې په قربان‌گاه باندې سوزولے
شوې. هغوئ په زیات مقدس ځائ کښې د ټول عبادت او د
بنی اِسرائیلو د کفارې ادا کولو ذمه وار وُو. هغوئ دا هر څهٔ
د هغه اصُولو په مطابق کول کوم چې د خُدائ پاک خِدمت
کوونکی موسیٰ ورته ښودلی وُو. ۵۰ دا د هارون اولاد دے:
اِلی‌عزر، فینحاس، ابیسوع، ۵۱ بُقی، عُزی، زرخیاه، ۵۲
مرایوت، امریاه، اخیطوب، ۵۳ صدوق او اخیمعض.

د لیویانو د اوسېدو ځایونه

۵۴ دا هغه ښارونه دی چې د هارون اولاد ته حواله شوی وُو
چې هغه د قُهات قبیله ده. هغوئ ته به د هغې زمکې وړومبۍ
برخه مِلاوېده کومه چې لیویانو ته حواله شوې وه. ۵۵ په
دې کښې د یهوداه په علاقه کښې حبرون او د دې نه
گېرچاپېره د څرن زمکې شاملې وې، ۵۶ اگر چې د هغه
ښار پټی او کلی د یفُنه زوئ کالب په حواله وُو. ۵۷-۵۹ د پناه

دا ښارونه سره د څرن د زمکې د هارون اولاد ته حواله شوی
وُو: حبرون، لِبناه، یتیر، استموع، حَولون، دبیر، عسن او
بیت‌شمس. ۶۰ د بنیامین په علاقه کښې هغوئ ته دا ښارونه
سره د څرن د زمکې حواله شوی وُو: جبعه، علمت او
عنتوت. دا ټول دیارلس ښارونه وُو چې د هغوئ مکمل
خاندان په کښې اوسېدل. ۶۱ نمرپریواتهٔ طرف ته د منسی په
علاقه کښې لس ښارونه د پچې په ذریعه د قُهات پاتې قبیلې ته
خاندان په خاندان حواله شوی وُو. ۶۲ د جیرسون قبیلې ته
کورَنو په مطابق دیارلس ښارونه د یساکار، آشر، نفتالی او
نمرخاتهٔ طرف ته په بسن کښې د منسی په علاقو کښې حواله
شوی وُو. ۶۳ هم دغه شان، د روبین، جاد او زبولون په
علاقو کښې دولس ښارونه د مراری قبیلې ته خاندان په
خاندان حواله شوی وُو. ۶۴ نو داسې بنی اِسرائیلو لیویانو
ته د اوسېدو دپاره ښارونه حواله کړل، سره د څرن د زمکې
چې د دې ښارونو نه ګېرچاپېره وې. ۶۵ د یهوداه، شمعون
او بنیامین په علاقه کښې هغه ښارونه هم د پچې په ذریعه
حواله شوی وُو. د هغه ښارونو ذِکر وړاندې شوے دے. ۶۶
د قُهات قبیلې څهٔ کورَنو ته د اِفرائیم په علاقه کښې ښارونه او
د څرن زمکې حواله شوې وې: ۶۷ شِکم چې د اِفرائیم په
غرونو کښې د پناه ښار دے او ورسره جزر، ۶۸ یُقمام،
بیت‌حورون، ۶۹ ایالون او جات رِمون. ۷۰ د قُهات پاتې
اولاد ته د منسی د نیمې قبیلې د علاقې نه د عانیر او بلعام
ښارونه سره د ګېرچاپېره د څرن د زمکې حواله شوی وُو.
۷۱ د جیرسون قبیلې کورَنو ته دا ښارونه، سره د ګېرچاپېره
د څرن د زمکو حواله شوی وُو: د نمرخاتهٔ منسی په علاقه
کښې: په بسن کښې جولان، او عستارات. ۷۲ د یساکار په

علاقه کښې: قادِس، دبرت، ٧٣ رامات او عانیم چې د ځرن
زمکې ورسره وې. ٧٤ د آشر په علاقه کښې: مسل، عبدون،
٧٥ حُقوق او رِحوب چې د ځرن زمکې ورسره وې. ٧٦ د
نفتالی په علاقه کښې: په ګلیل کښې قادِس، حمون او قِریَتائم
چې د ځرن زمکې ورسره وې. ٧٧ د مراری قبیلې باقی پاتې
کورَنو ته دا ښارونه سره د دې نه ګېرچاپېره د ځرن د زمکو
حواله شوی وُو: د زبولون په علاقه کښې: رِمون او تبور. ٧٨
د اُردن سیند نه پورې د یریحو نمرخاتۀ طرف ته، د روبین په
علاقه کښې: په اوچته زمکه باندې بصر، یهض، ٧٩ قدیمات
او مفعت چې د ځرن زمکې ورسره وې. ٨٠ د جاد په علاقه
کښې: په جِلعاد کښې رامات، محنایم، ٨١ حسبون او یعزیر
چې د ځرن زمکې ورسره وې.

د یساکار اولاد

٧ ١ د یساکار څلور زامن وُو: تولع، فُوه، یسوب او
سِمرون. ٢ د تولع شپږ زامن وُو: عُزی، رفایاه، یری‌ایل،
یحمی، ابسام او سموئیل. هغوئ د تولع د قبیلې اولنی مشران
وُو. د داؤد بادشاه په زمانه کښې د دې ډلو د ټولو تکړه
فوجیانو شمېر دوویشت زره او شپږ سوه وو. ٣ د عُزی یو
زوئ اِزراخیاه وو. اِزراخیاه او د هغۀ څلور زامن، میکائیل،
عبدیاه، یوایل او یسیاه ټول د ډلو مشران وُو. ٤ د هغوئ
دومره ډېرې ښځې او بچی وُو چې د هغوئ اولاد د دې جوګه
وو چې فوجی خِدمت له یې شپږ دېرش زره سړی ورکړل.
٥ د منلے شوی حِساب کِتاب په مطابق د یساکار قبیلې د
ټولو کورَنو اووۀ اتیا زره داسې سړی شمېرلے شوی وُو چې

کوم د فوجی خِدمت کولو قابل وُو.

د بنیامین او د دان اولاد

٦ د بنیامین درې زامن وُو: بالع، بکر او یدیعیل. ٧ د
بالع پینځهٔ زامن وُو: اصبان، عُزی، عُزیاېل، یریموت او
عیری. د هغوئ په ډله کښې د قبیلو مشران او تکړه فوجیان
وُو. د هغوئ په اولاد کښې دوویشت زره او څلور دېرش
سړی شامل وُو چې د فوجی کار کولو قابل وُو. ٨ د بکر
نههٔ زامن وُو: زمیره، یوآس، اِلیعزر، الیوعینی، عُمری،
یریموت، ابیاه، عنتوت او علمت. ٩ د هغوئ په نسب‌نامه
کښې شل زره او دوه سوه د قبیلو مشرانو او تکړه فوجیانو
نومونه لیکلی شوی وُو. ١٠ د یدیعیل یو زوئ بِلهان وو او د
بِلهان اووهٔ زامن وُو: یعوس، بنیامین، اهُود، کنعانه، زیتان،
ترسیس او اخی‌سحر. ١١ هغوئ د قبیلې مشران او تکړه
فوجیان وُو. د هغوئ په اولاد کښې اوولس زره او دوه سوه
داسې سړی شامل وو چې کوم د فوجی کار کولو قابل وُو.
١٢ د سفیم او حُفیم تعلق هم د دې قبیلې سره وو. حشیم د
احیر زوئ وو.

د نفتالی اولاد

١٣ د نفتالی څلور زامن وُو: یحزی‌ایل، جونی، یصر، سلوم.
هغوئ د یعقوب د بلې ښځې بِلهاه اولاد وو.

د منسی اولاد

١٤ د منسی د آرامی وینځې نه دوه زامن اسری‌ایل او مکیر

ږو. مکیر د جِلعاد پلار وو. ۱۵ مکیر یوه ښځه د حُفیم او یوه ښځه د سفیم دپاره وکړه. د هغهٔ د خور نوم معکه وو. د مکیر دویم زوئ صِلافحاد وو او د هغهٔ صِرف لوڼه وې. ۱۶ د مکیر د ښځې معکې دوه زامن پيدا شول، چې په هغوئ باندې يې فرس او شرس نومونه کېښودل. د فرس دوه زامن اولام او رِقم ږو، ۱۷ او د اولام یو زوئ وو چې نوم يې بدان وو. دا ټول د جِلعاد اولاد دے چې د مکیر زوئ او د منسی نمسے وو. ۱۸ د هغهٔ د خور همولکت درې زامن ږو: اِشهود، ابیعزر او محله. ۱۹ د سمیدع څلور زامن ږو: اخیان، شِکم، لِقحی او انیعام.

د اِفرائیم اولاد

۲۰ دا نسل په نسل د اِفرائیم اولاد دے: سوتلح، بیرِد، تحت، اِلیعده، تحت، ۲۱ زاباد او سوتلح. د اِفرائیم دوه نور زامن ایصر او اِلیعد څوک چې په هغه وخت کښې ووژلے شول چې کله هغوئ د جات د خلقو د څاروو پټولو کوشش کولو. ۲۲ د هغوئ پلار اِفرائیم تر ډېرو ورځو پورې په هغوئ پسې غمژن وو او د هغهٔ خپلوان تسلیٔ ورکولو له ورله راتلل. ۲۳ هغه د خپلې ښځې سره بیا څملاستو او هغه اُمیدواره شوه او یو زوئ يې پيدا شو. هغهٔ وربانديې بریعاه نوم کېښودو، دا د هغه مصیبت په وجه چې د هغوئ په خاندان باندې راغلے وو. ۲۴ د اِفرائیم یوه لور وه چې نوم يې سیراه وو. هغې د بره او ښکته بیت‌حورون او عُزن سیراه ښارونه جوړ کړل. ۲۵ د اِفرائیم یو بل زوئ هم وو چې نوم يې رفح وو، چې د هغهٔ اولاد دا دے: رسف، تلاح، تحن، ۲۶ لعدان، عمیهود، الیسمع، ۲۷ نون او یشوَع. ۲۸ کومه علاقه چې هغوئ

ونیوله او په کښې اوسېدل په دې کښې بیت‌ایل او د دې نه ګېرچاپېره ښارونه، د نمرخاتهٔ طرف نعران او د نمرپرېواتهٔ طرف ته جزر او د دې نه ګېرچاپېره ښارونه شامل ؤو. په دې کښې شِکم او عیاه او د دې نه ګېرچاپېره ښارونه هم شامل دی. ۲۹ د منسی اولاد د بیت‌شان، تعنک، مِجدو او دور او د دې نه ګېرچاپېره ښارونه ونیول. دا ټول هغه ځایونه دی چرته چې د یعقوب د زوئ یوسف اولاد اوسېدو.

د آشر اولاد

۳۰ دا د آشر اولاد دے. د هغهٔ څلور زامن ؤو: یمنه، اِسواه، اِسوی او برِیعاه، او یوه یې لور سِره وه. ۳۱ د برِیعاه دوه زامن حِبر او مُلکی‌اېل ؤو. مُلکی‌اېل د برزاویت ښار جوړ کړو. ۳۲ د حِبر درې زامن ؤو: یفلیط، شومیر او خوتام، او یوه یې لور سوع وه. ۳۳ د یفلیط درې زامن ؤو: فاساک، بمهال او عسوات. ۳۴ د سمر زامن اخی، روهجه، یُخبه او آرام ؤو. ۳۵ د هغهٔ د ورور حیلم څلور زامن ؤو: صوفح، اِمنع، سلس او عمل. ۳۶ د صوفح اولاد دا وو: سوح، حرنفر، سعال، بیری، اِمراه، ۳۷ بصر، هُود، سما، سلسه، یتران او بیرا. ۳۸ د یتر اولاد دا وو: یفُنه، فِسفا، ارا، ۳۹ او د عُله اولاد دا وو: ارخ، حنی‌ایل او رضیاه. ۴۰ دا ټول د آشر اولاد وو. هغوئ د خپلو ډلو اولنی مشران، تکړه او مشهور جنګیالی او داسې مشران ؤو چې مثال یې نهٔ وو. د آشر په اولاد کښې شپږویشت زره داسې سړی ؤو چې د فوجی کار کولو قابل ؤو.

د بنیامین اولاد

٨ ١ د بنیامین پینځهٔ زامن ؤو، د عُمر په ترتیب هغوئ
داسې دی: بالع، اشبیل، اخرخ، ٢ نوحه او رفا. ٣ د بالع
اولاد دا وو: ادار، جیرا، ابیهود، ٤ ابیسوع، نعمان، اخوع،
٥ جیرا، سفوفان او حیرام. ٦-٧ د اهُود اولاد نعمان،
اخیاه او جیرا وو. هغوئ د هغه کورَنو مشران ؤو چې په
جبعه کښې اوسېدل، خو هغوئ په زور وویستلے شول او په
مانحت کښې اوسېدل. جیرا په سفر کښې د هغوئ مشری
کوله. جیرا د عُزا او اخیهود پلار وو. ٨-٩ د سحریم دوه
ښځې، حشیم او بعراه طلاقې کړې. وروستو چې کله هغه د
موآب په مُلک کښې اوسېدو نو هغهٔ هودس وادهٔ کړه او اووهٔ
زامن یې پېدا شول: یوباب، ضِبیه، میسا، مُلکام، ١٠
یعوض، سکیاه او مِرمه. د هغهٔ ټول زامن د کورَنو مشران
شول. ١١ د هغهٔ د حشیم نه هم دوه زامن پېدا شول:
ابیطوب او الفعل. ١٢ د الفعل درې زامن ؤو: عِبر، مِشعام
او سامد. دا سامد وو چې هغهٔ د اونو او لد ښارونه او
ګېرچاپېره کلی جوړ کړل.

بنیامینیان په جات او ایالون کښې

١٣ بریعاه او سمع د هغه ډلو مشران ؤو چې د ایالون په
ښار کښې اوسېدې او هغه خلق یې وشړل چې د جات په
ښار کښې اوسېدل. ١٤ د بریعاه په اولاد کښې اخیو،
شاشق، یریموت، ١٥ زبدیاه، عراد، عدر، ١٦ میکائیل،
اِسفاه او یوخا شامل ؤو.

بنیامینیان په یروشلم کښې

۱۷ د الفعل په اولاد کښې دا کسان شامل وُو: زبدیاه،
مسلام، حِزقی، حِبر، ۱۸ یسمری، یزلیاه او یوباب. ۱۹ د
سِمعی په اولاد کښې دا کسان شامل وُو: یقیم، زِکری، زبدی،
۲۰ العینی، ضلتی اِلی‌ایل، ۲۱ عدایاه، برایاه او سِمرات.
۲۲ د شاشق په اولاد کښې دا کسان شامل وُو: اِسفان، عِبر،
اِلی‌ایل، ۲۳ عبدون، زِکری، حنان، ۲۴ حننیاه، عیلام،
عنتوتیاه، ۲۵ یفدیاه او فنواېل. ۲۶ د یروحام په اولاد کښې
دا کسان شامل وُو: سمسری، شحاریاه، عتلیاه، ۲۷
یعرسیاه، الیاس او زِکری. ۲۸ دا د خپلو ډلو اولنی مشران
وُو، د هغوئ نومونه په نسب‌نامه کښې لیکلے شوی وُو او
هغوئ ټول په یروشلم کښې اوسېدل.

بنیامینیان په جبعون او یروشلم کښې

۲۹ یعی‌ایل د جبعون ښار جوړ کړو او هلته اوسېدو. د هغهٔ
د ښځې نوم معکه وو، ۳۰ او د هغهٔ مشر زوئ عبدون وو. د
هغهٔ نور زامن صور، قیس، بعل، نیر، ندب، ۳۱ جدور،
اخیو، زکر، ۳۲ او مِقلوت چې د سِمعا پلار وو. د هغوئ
اولاد په یروشلم کښې د خپلې قبیلې د نورو کورَنو سره نزدې
اوسېدل.

د ساؤل بادشاه خاندان

۳۳ نیر د قیس پلار وو او قیس د ساؤل بادشاه پلار وو. د
ساؤل څلور زامن وو: یونتن، مُلکی‌شوَع، ابینداب او اشبعل.
۳۴ یونتن د مریب بعل پلار وو، چې هغه د میکاه پلار وو.

۳۵ د میکاه څلور زامن وُو: فیتون، مُلک، تاریع او احاز.
۳۶ احاز د یهوعده پلار وو، چې هغه د درېو زامنو پلار وو:
علمت، عزماوت او زِمری. زِمری د موضا پلار وو، ۳۷
موضا د بِنعه پلار وو، بِنعه د رفعه، رفعه د اِلعاسه، اِلعاسه د
اصیل پلار وو. ۳۸ د اصیل شپږ زامن وُو: عزریقام، بوکرو،
اِسمٰعیل، سعریاه، عبدیاه او حنان. ۳۹ د اصیل د ورور
عیشق درې زامن وُو: اولام، یعوس او الیفلط. ۴۰ د اولام
زامن تکړه فوجیان او د غشو ویشتونکی وُو. د هغهٔ ټول زامن
او نمسی یو نیم سل وُو. دا ټول کسان د بنیامین اولاد وو.

د خلقو آزادېدل او واپس راتلل

۹ ۱ د ټولو بنی اِسرائیلو نسب‌نامه لیکلے شوې وه او دا
معلومات د بنی اِسرائیلو د بادشاهانو د تاریخ په کِتاب کښې
لیکلے شوی دی. د یهوداه خلق د خپلې نافرمانۍ په وجه بابل
ته ویستلے شوی وُو. ۲ ورومبی کسان چې په خپلو
پخوانو ښارونو کښې جائیدادونو ته راواپس شول نو په هغې
کښې اِمامان، لیویان، د مالِک خُدائ د کور خِدمت کوونکی
او نور بنی اِسرائیلیان وُو. ۳ د یهوداه، بنیامین، اِفرائیم او
منسی قبیلو خلق یروشلم ته د اوسېدو دپاره لاړل. ۴-۶ د
یهوداه د قبیلې لس کم اووهٔ سوه خاندان داسې وُو چې لاړل
او په یروشلم کښې اوسېدل. په دې کښې د یهوداه د قبیلې د
فارص اولاد د قبیلې مشر عوتی وو، چې د عمیهود زوئ او د
عُمری نمسے وو. د هغهٔ په پلار نیکهٔ کښې اِمری او بانی
شامل وُو. د یهوداه زوئ سیله د قبیلې مشر عساياه وو، چې
هغه د خپل خاندان مشر وو. د یهوداه زوئ زارح د قبیلې

مشر يعیايل وو. ۷-۸ د بنيامين قبيلې دا کسان لاړل او
په يروشلم کښې اوسېدل: د مسلام زوئ سلو، چې مسلام د
هُوداوياه زوئ وو، هُوداوياه د هسينوآه زوئ وو، او ورسره د
يروحام زوئ اِبنياه وو، ايله چې د عُزی زوئ او د ميکری
نمسے وو، د سفطياه زوئ مسلام، سفطياه د رعواېل زوئ
وو او رعواېل د اِبنياه زوئ وو. ۹ د دې قبيلې نهٔ سوه
شپږ پنځوس خاندان لاړل او هلته اوسېدل. د دې ليکلے شوو
نومونو ټول سرې د کورَنو مشران وُو.

هغه اِمامان چې يروشلم ته د اوسېدو دپاره لاړل

۱۰-۱۲ په واپس راغلو اِمامانو کښې دا کسان وُو: يدعياه،
يهويريب او يکين. د خِلقياه زوئ عزرياه چې د مالِک خُدائ
د کور مشر آفسر وو، چې د هغهٔ په پلار نيکهٔ کښې مسلام،
صدوق، مرايوت او اخيطوب شامل وُو. د يروحام زوئ
عداياه، چې د هغهٔ په پلار نيکهٔ کښې فشحور او مُلکياه شامل
وُو، او ورسره د عدیايل زوئ معسی، چې د هغهٔ په پلار نيکهٔ
کښې يحزيراه، مسلام، مسلميت او اِمير شامل وُو. ۱۳ کوم
اِمامان چې د ډلو مشران وُو هغه ټول يو زر اووهٔ سوه او
شپېتهٔ وُو. هغوئ د خُدائ پاک د کور د خِدمت د کار دپاره
ښهٔ تکړه سرې وُو.

هغه ليويان چې واپس راغلل او په يروشلم کښې اوسېدل

۱۴-۱۶ دا ليويان يروشلم ته واپس راغلل: د حسوب زوئ
سمعياه، چې د هغهٔ په پلار نيکهٔ کښې د مراری د قبيلې

عزریقام او حسبیاه شامل وُو، بقبقر، حرس، جلال او د میکا
زوئ متنیاه، چې د هغهٔ په پلار نیکهٔ کښې زِکری او آسف
شامل وُو، د سمعیاه زوئ عبدیاه، چې د هغهٔ په پلار نیکهٔ
کښې جلال او یدوتون شامل وُو، برکیاه، چې د آسا زوئ او
القنه نمسے وو، چې هغه د نطوفاتی ښار په علاقه کښې
اوسېدو.

د مالِک خُدائ د کور څوکیدارانو راواپس کېدل او په یروشلم کښې اوسېدل

١٧ د مالِک خُدائ د کور څوکیداران په یروشلم کښې
اوسېدل: سلوم، عقوب، طلمون او اخیمان. سلوم د هغوئ
مشر وو. ١٨ د دې نه مخکښې د هغو ډلو کسان د نمرخاتهٔ
طرف د بادشاه د دروازې سره ولاړ وُو. هغوئ به د لیویانو د
خېمو په دروازو باندې څوکیداری کوله. ١٩ د قورې زوئ
او د ابیآسف نمسے سلوم، سره د خپلو خلقو چې د قورح
ډله وه د مالِک خُدائ د حضور د خېمې د ننوتلو ځائ
حِفاظت ذمه وار وُو، لکه څنګه چې مخکښې د هغوئ پلار
نیکهٔ د مالِک خُدائ د اوسېدو د ځائ د حِفاظت ذمه وار وُو.
٢٠ د اِلیعزر زوئ فینحاس، په یو وخت کښې د هغوئ
مشری کړې وه او مالِک خُدائ د هغهٔ مل وو. ٢١ د
مسلمیاه زوئ زکریاه هم د مالِک خُدائ د حضور د خېمې د
ننوتلو د ځائ څوکیدار وو. ٢٢ ټول دوه سوه او دولس
سړی د دروازو دپاره څوکیداران خوښ کړے شوی وُو. د
هغوئ نومونه د هغه کلو په مطابق لیکلے شوی وُو چې چرته
هغوئ اوسېدل. داؤد او سموئیل پیغمبر د هغوئ پلار نیکهٔ په
دې اهم کار باندې مقرر کړی وُو. ٢٣ هغوئ او د هغوئ

اولاد د مالِک خُدائ د خېمې د دروازو د حِفاظت ذمه وار
وُو. ۲۴ په هر طرف باندې يوه يوه دروازه وه، شمالی،
جنوبی، نمرخاتهٔ او نمرپرېواتهٔ ته او د هرې يوې دروازې يو
يو مشر څوکيدار وو. ۲۵ د هغوئ هغه خپلوان کوم چې په
کلو کښې اوسېدل نو هغوئ به وخت په وخت راتلل او د
هغوئ سره به يې اووهٔ ورځې خِدمت کولو. ۲۶ هغه څلور
مشران څوکيداران ليويان وُو چې هغوئ له پوره ذمه وارى
ورکړے شوې وه. هغوئ د مالِک خُدائ د کور د کوټو او د
هغه قيمتى سامان هم خيال ساتلو چې کوم هلته کېښودے
شو. ۲۷ هغوئ د مالِک خُدائ کور سره نزدې ډېره وُو،
ځکه چې د هغوئ کار د دې حِفاظت او په هر سحر کښې د
دروازو کولاول وُو.

نور ليويان

۲۸ څهٔ ليويان د عبادت د سامان ذمه وار وُو. چې کله به دا
وړلے يا واپس راوړلے شو نو هغوئ به دا شمېرلو. ۲۹ نور
د مقدس ځائ د سامان، د اوړو، د ميو، د زيتُونو تيلو،
خوشبوئى او مصالحو ذمه وار وُو. ۳۰ خو د مصالحو د
ګډولو ذمه وارى د اِمامانو وه. ۳۱ د قورح د قبيلې د ليوى
قبيلې د سلوم مشر زوئ چې نوم يې متتياه وو، هغه د هغه
روټئ پخولو ذمه وار وو چې په نذرانو کښې استعمالېدله. ۳۲
د قُهات د قبيلې څهٔ کسان د هر سبت په ورځ د مالِک خُدائ
کور دپاره د مقدسې روټئ تيارولو ذمه وار وُو. ۳۳ د ليويانو
څهٔ خاندان د مالِک خُدائ د کور د سندرو ذمه وارې وې. د
دې کورَنو مشران د مالِک خُدائ د کور په يو څو کوټو کښې
اوسېدل او د نورو کارونو کولو نه آزاد وُو، ځکه چې هغوئ

به شپه او ورځ کار کولو. ۳۴ دا ټول کسان د هغوئ د پلار
نيکۀ د نسب‌نامې په مطابق د ليويانو د خاندان مشران وُو.
هغوئ د يروشلم د اوسېدونکو خلقو مشران وُو.

د ساؤل بادشاه پلار نيکۀ او اولاد

۳۵ يعی‌ايل د جبعون ښار جوړ کړو او هلته دېره شو. د هغۀ
د ښځې نوم معکه وو. ۳۶ د هغۀ مشر زوئ عبدون وو او د
هغۀ نور زامن دا وُو: صور، قيس، بعل، نير، ندب، ۳۷
جدور، اخيو، زکرياه او مِقلوت ۳۸ چې د سِمعام پلار وو. د
هغوئ اولاد د خپلې قبيلې د نورو کورَنو سره نزدې په يروشلم
کښې اوسېدل. ۳۹ نير د قيس پلار وو او قيس د ساؤل پلار
وو. د ساؤل څلور زامن وُو: يونتن، مُلکی‌شوَع، ابيناداب او
اشبعل. ۴۰ يونتن د مريب بعل پلار وو، چې هغه د ميکاه
پلار وو. ۴۱ د ميکاه څلور زامن وُو: فيتون، مُلک، تاريع او
احاز. ۴۲ احاز د يعراه پلار وو، چې هغه د درېو زامنو پلار
وو: علمت، عزماوت او زِمری. زِمری د موضا پلار وو، ۴۳
موضا د بِنعه پلار وو، بِنعه د رفاياه، رفاياه د اِلعاسه او
اِلعاسه د اصيل پلار وو. ۴۴ د اصيل شپږ زامن وُو:
عزريقام، بوکرو، اِسمٰعيل، سعرياه، عبدياه او حنان.

د ساؤل مرګ

۱۰ ۱ فلستيانو د بنی اِسرائيلو خِلاف د جِلبوعه په غر
باندې يو جنګ وکړو. هلته ډېر بنی اِسرائيليان ووژلے شول
او د هغوئ نور پاتې کسان سره د ساؤل بادشاه او د هغۀ د
زامنو وتښتېدل. ۲ خو فلستيان ساؤل او د هغۀ زامنو ته

ورنزدې شول او د ساؤل درې زامن يونتن، ابيناداب او مُلکیشوَع يې ووژل. ۳ د ساؤل نه ګېرچاپېره سخت جنګ وو او هغه په کښې د دشمن په غشو باندې ولګېدو او سخت زخمی شو. ۴ نو هغه زلمی ته يې ووئيل چې کوم د هغهٔ وسله وړله، ”خپله تُوره راوباسه او ما پرې ووهه، ګني هغه ناسنته کسان به راشی او زما بې‌عزتی به کوی.“ خو زلمے يرېدو او داسې يې نهٔ کول، نو ساؤل خپله تُوره واخسته او په هغې باندې يې ځان وروغورزولو. ۵ کله چې هغه زلمی وليدل چې ساؤل مړ شو، نو هغهٔ هم خپل ځان په خپله تُوره وروغورزولو او مړ شو. ۶ نو ساؤل او د هغهٔ درې واړه زامن په يو ځائ مړهٔ شول او د هغهٔ د اولاد هيڅوک هم بادشاهی ونهٔ کړه. ۷ چې د يزرعيل په وادۍ کښې چې کوم بنی اِسرائيليان وُو نو چې هغوئ خبر شول چې لښکر تښتېدلے دے او ساؤل او د هغهٔ زامن مړهٔ شوی دی، نو هغوئ خپل ښارونه پرېښودل او منډه يې کړه. او بيا فلستيان راغلل او ښارونه يې قبضه کړل. ۸ په ورپسې ورځ، فلستيان د مړو لوټ کولو له لاړل او هغوئ د ساؤل او د هغهٔ د زامنو لاشونه وموندل چې د جِلبوعه په غرهٔ باندې پراتهٔ وُو. ۹ هغوئ د ساؤل سر پرې کړو، د هغهٔ نه يې زغره کولاو کړه او د هغوئ سره يې ټولو فلستيانو ته پېغام وړُونکی ولېږل چې خپلو معبودانو او خپلو خلقو ته دا زېرے واوروی. ۱۰ هغوئ د هغهٔ وسله په خپله يوه عبادتخانه کښې کېښوده او د هغهٔ سر يې د خپل خُدائ دجون په عبادتخانه کښې راځوړند کړو. ۱۱ کله چې د يبيس خلقو په جِلعاد کښې دا واورېدل چې فلستيانو د ساؤل سره څهٔ کړی وُو، ۱۲ نو د هغوئ ټول تکړه سړی لاړل او د ساؤل او د هغهٔ د زامنو لاشونه يې

واخستل او يبيس ته يې يوړل. هلته هغوئ دا د خېرې د ونې
لاندې ښخ کړل او اووهٔ ورځې يې روژه ونيوله. ١٣ ساؤل
ځکه مړ شو چې د مالِک خُدائ سره يې خيانت وکړو او د
مالِک خُدائ د حُکمونو نافرمانی يې وکړه. هغهٔ د کوډګرې
ښځې په ذريعه د مړو د روحونو سره مشورې هم کولې. ١۴
په کار خو دا وُو چې د مالِک خُدائ نه يې مشوره اخستې
وې. نو مالِک خُدائ هغه ووژلو او د بادشاهۍ اختيار يې د
يَسی زوئ داؤد له ورکړو.

د حضرت داؤد بادشاه جوړېدل

١١ ١ بيا ټول بنی اِسرائيليان په حبرون کښې داؤد له
لاړل او ورته يې ووئيل، ”مونږ ستا خپله وينه يُو. ٢ په تېره
زمانه کښې، کله چې لا ساؤل زمونږ بادشاه وو، نو تهٔ هغه
څوک وې چې په جنګ کښې دې د بنی اِسرائيلو مشری کوله
او مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک تا سره دا لوظ وکړو چې تهٔ
به د هغهٔ د خلقو بنی اِسرائيلو حکمران يې.“ ٣ نو د بنی
اِسرائيلو ټول مشران په حبرون کښې داؤد له راغلل. هغهٔ د
مالِک خُدائ په مخکښې د هغوئ سره يو لوظ وکړو. هغوئ د
مقررولو دپاره په هغهٔ باندې تېل واچول او هغه د بنی اِسرائيلو
بادشاه شو، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ د سموئيل
په ذريعه وعده کړې وه.

د حضرت داؤد يروشلم فتح کول

۴ داؤد بادشاه او ټول بنی اِسرائيليان لاړل او د يروشلم په
ښار يې حمله وکړه. په هغه وخت کښې يروشلم د يبوس په

نوم یادېدو او د هغهٔ مُلک اصلی اوسېدونکی یعنې یبوسیان تر هغه وخته پورې هلته اوسېدل. ۵ یبوسیانو داؤد ته ووئیل، ”تهٔ به هیڅکله ښار ته ورننه نهٔ وځې.“ خو داؤد د هغوئ د صیون قلعه ونیوله او دا ځائ د داؤد په ښار مشهور شو. ۶ داؤد وفرمائیل، ”کوم یو سړے چې اول په یبوسیانو حمله وکړی نو هغه به د لښکر مشر وی.“ یوآب چې د هغهٔ مور ضرویاه وه، هغهٔ اول حمله وکړه او هغه د لښکر مشر شو. ۷ داؤد په قلعه کښې د اوسېدو دپاره لاړو نو په دې وجه دا د داؤد ښار بللے شی. ۸ هغهٔ ښار جوړ کړو، د هغه ځائ نه يې شروع وکړه چرته چې بره ختلی پټی وُو او د ګېرچاپېره علاقې پورې يې خور کړو او یوآب باقی ښار بیا جوړ کړو. ۹ داؤد نور هم تکړه کېدو، ځکه چې ربُ الافواج د هغهٔ مل وو.

د حضرت داؤد تکړه فوجیان

۱۰ د داؤد د تکړه فوجیانو مشران دا دی. ټولو بنی اِسرائیلو په شریکه دا فېصله وکړه چې داؤد خپل بادشاه جوړ کړی لکه څنګه چې مالِک خُدائ وعده کړې وه. ۱۱ وړومبے د حکمون د قبیلې یسوبعام وو چې د هغه ”دريو آفسرانو“ مشر وو. هغهٔ د خپلې نېزې سره د درې سوو سړو خِلاف جنګ وکړو او هغه ټول يې په یو جنګ کښې ووژل. ۱۲ ورپسې د هغه دريو مشهورو کسانو نه د دودو زوئ اِلیعزر، چې د اخوحی د قبیلې وو. ۱۳ هغه د داؤد په ملګرتیا کښې د فسدمیم په جنګ کښې د فلستیانو خِلاف وجنګېدو. کله چې بنی اِسرائیلو د فلستیانو نه تښتېدل شروع کړل نو هغه د اوربشو په یو پټی کښې وو، ۱۴ خو بیا هغه او د هغهٔ سړی د

پټې په مینځ کښې کلک ودرېدل او فلستیانو له یې شکست
ورکړو. مالِک خُدائ هغهٔ له یوه لویه فتح ورکړه. ۱۵ یوه
ورځ د مشرانو فوجیانو د دېرشو نه درې کسان یو ګټ له
لاړل چرته چې داؤد د عدولام غار سره نزدې ایسار وو، چې
په دې دوران کښې د فلستیانو یوې فوجی قبیلې د رفائیم په
وادۍ کښې خېمې لګولې وې. ۱۶ په هغه وخت کښې داؤد
په یوه پخه مورچه کښې وو او د فلستیانو یوې قبیلې بیت‌لحم
قبضه کړې وو. ۱۷ د داؤد اوبو ته سخت زړهٔ وشو او وې
فرمائیل، "کاش چې څوک ما له د بیت‌لحم دروازې سره
نزدې کوهی نه لږې اوبهٔ راوړی." ۱۸ نو هغه درېو مشهورو
فوجیانو د فلستیانو په فوجی صفونو کښې لار جوړه کړه، د
کوهی نه یې لږې اوبهٔ راوویستلې او داؤد له یې راوړې. خو
هغهٔ دا ونهٔ څښلې او د څښلو په ځائ یې مالِک خُدائ ته د
نذراني په توګه توئ کړې ۱۹ او وې فرمائیل، "دا زهٔ هیڅکله
نهٔ شم څښلې. دا به د دې سړو د وینې څښلو په شان وی
چا چې خپل ژوند په خطره کښې واچولو." نو هغهٔ د دې
څښلو نه اِنکار وکړو. دا د هغه درېو تکړه فوجیانو د بهادرۍ
کارنامې وې. ۲۰ د یوآب ورور ابیشے د هغه درېو مشهورو
کسانو مشر وو. هغهٔ د خپلې نېزې سره د درې سوو سړو
خِلاف جنګ وکړو او هغوئ یې ووژل او د هغه درېو په شان
مشهور شو. ۲۱ هغه د هغه درېو نه زیات مشهور وو او د
هغوئ مشر شو، خو هغه په هغه درېو کښې شامل نهٔ وو. ۲۲
د قبضئیل د یهویدع زوئ بنایاه یو تکړه فوجی وو، هغهٔ ډېرې
د بهادرۍ کارنامې وکړې، چې په دې کښې د دوو تکړه
موآبیانو جنګیالو وژل هم شامل وُو. یو ځل چې واوره
ورېدله نو هغه لاندې یوې کندې ته لاړو او یو زمرے یې

ووژلو. ﴿۲۳﴾ هغهٔ یو مِصرے هم ووژلو، یو لوئ سړے چې
تقریباً دوه نیم ګزه لوړ وو، د هغهٔ نېزه د کوټې د تیر هومره
لویه وه. بنایاه په هغهٔ باندې د امسا سره حمله وکړه، د
مِصری د لاس نه یې نېزه واخستله او په هغې باندې یې
ووژلو. ﴿۲۴﴾ دا د بنایاه د بهادرۍ کارنامې وې چې هغه د هغه
درېو په شان مشهور وو. ﴿۲۵﴾ هغه د هغه دېرشو نه زیات
مشهور وو، خو په هغه درېو کښې شامل نهٔ وو. داؤد هغه د
خپلو ذاتی محافظانو مشر جوړ کړو. ۲۶-۴۷دا هغه نور بهادر
فوجیان دی: د یوآب ورور عساهیل، د بیت‌لحم د دودو زوئ
اِلحنان، د حرود سموت، د فلون خلص، د تقوع د عقیس
زوئ عیرا، د عنتوت ابیعزر، د حوساتی سِبکی، د اخوحی
عیلی، د نطوفاتی مهری، د نطوفاتی د بعنه زوئ حلد، په
بنیامین کښې د جبعه د ریبی زوئ اِتی، د فِرعاتون بنایاه، د
جعس سره نزدې وادیانو نه حُوری، د عرباه ابی‌اېل، د بحروم
عزماوت، د سعلبون الیخبه، د جزون هشیم، د حرار نه د
شجی زوئ یونتن، د حرار نه د ساکار زوئ اخی‌آم، د اُور
زوئ الفال، د مکیره زوئ حِفر، د فلون اخیاه، د کرمل
حصرو، د ازبی زوئ نعری، د ناتن ورور یوایل، د هاجری
زوئ مِبحار، د عمون صلِق، د بیروت د یوآب زغره وړونکے
نحری، د یتیر نه عیرا او جریب، حِتی اورِیاه، د اخلی زوئ
زاباد، د سیزا زوئ عدینه چې د روبین قبیلې یو مشر کس
وو، چې د دېرشو فوجیانو یوه خپله ډله یې لرله، د معکه زوئ
حنان، د مِتن یوسفط، د عستارات عُزیاه، د عروعیر د خوتام
زامن، سما او یعی‌ایل، د تیص نه د سِمری زامن، یدیعیل او
یوخا، د محاوه نه اِلی‌ایل، د النعم زامن، یریبی او یوساویاه، د
موآب نه یتمه، اِلی‌ایل، عوبید او د ضوباه نه یعسی‌اېل.

د بنيامين د قبيلې نه د حضرت داؤد ورومبنى ملګرى

۱۲ ۱ دا هغه سړى دى چې په صِقلاج کښې د داؤد سره
په هغه وخت ملګرى شول چې هغه د قيس زوئ ساؤل نه
پټېدو. هغوئ د هغه جنګيالو نه ؤو چا چې د داؤد په حق
کښې جنګ وکړو. ۲ دا ټول تکړه لينده چلوونکى ؤو،
هغوئ په ښى او ګس لاس دواړو باندې غشى او د ليندې
کاڼى ويشتلے شول. هغوئ د بنيامين د قبيلې نه د ساؤل
خپلوان ؤو. ۳-۷هغوئ د جبعه ښار نه د سماعه د زامنو د
لوئ مشر اخيعزر او دويم مشر يوآس د مشرى لاندې ؤو.
هغه فوجيان دا ؤو: يزئيل او فِلِط چې د عزماوت زامن ؤو،
براکه او د عنتوت نه ياهُو، د جبعون اِسماعيه چې مشهور
فوجى او د هغه ديرشو نه يو مشر وو، يرمياه، يحزىايل،
يوحانان او د جديره يوزبد، العوزى، يريموت، بعلياه،
سمرياه، سفطياه خروفى، القنه، يسياه، عزرايل، يوعزر او د
قورح د قبيلې يسوبعام، د جدور د يروحام زامن، يوعيله او
زبدياه.

د جاد قبيلې نه د داؤد ملګرى

۸کله چې داؤد د صحرا په قلعه کښې وو نو د جاد د قبيلې نه
ځينې تکړه او تجربهکار فوجيان د هغهٔ سره ملګرى شولو.
هغوئ په ډالونو او نيزو کښې ماهِران ؤو، د زمرو په شان
تکړه او په غرونو کښې د هوسئ په شان تېزې منډې يې وهلې.
۹-۱۳د هغوئ عُهدې په دې ترتيب باندې وې: د ټولو مشر
ايصر، ورپسې عبدياه، اِلياب، مسمنه، يرمياه، عتى، اِلىايل،

یوحانان، الزباد، یرمیاه او مکبنی. ۱۴د جاد قبیلې جنګیالی
فوجی مشران وُو. د هغوئ د ټولو نه کمزورو جنګیالو د سلو
فوجیانو سره جنګ کولے شو او تکړه جنګیالو د زرو خِلاف
جنګ کولے شو. ۱۵د یو کال په وړومبۍ میاشت کښې، په
هغه وخت کښې چې د اُردن په سیند کښې اوبۀ د غاړو نه
اوړېدلې، نو هغوئ د سیند نه پورې وتل، هغه خلق یې خوارۀ
وارۀ کړل کوم چې د سیند نمرخاتۀ او نمرپرېواتۀ دواړو
طرفونو ته په وادۍ کښې اوسېدل.

د بنیامین او د یهوداه د قبیلې ملګری

۱۶یو ځل د بنیامین او یهوداه د قبیلو د سرو یوه ډله هغه
قلعې ته لاړه چرته چې داؤد وو. ۱۷داؤد مِلاوېدو له ورَغلو او
ورته یې وفرمائیل، ”کۀ تاسو د دوستانو په شان دلته زما مدد
له راغلی یئ، نو په خیر راغلئ. زمونږ سره ملګری شئ. خو
کۀ ستاسو اراده دا وی چې دوکه مې کړئ او دشمن ته مې
حواله کړئ، اګر چې ما تاسو له د تکلیف رسولو کوشش هم
نۀ دے کړے، نو زمونږ د پلار نیکۀ خُدائ پاک به د دې نه
خبر شی او تاسو له به سزا درکړی.“ ۱۸د خُدائ پاک روح د
هغوئ په یو کس عماسی باندې راغلو، چې هغه وروستو د
هغه دېرشو مشر شو او هغۀ چغه ووهله، ”د یَسی زوئ داؤده،
مونږ ستا یُو. کامیابی دې ستا او د هغوئ وی چې څوک ستا
مدد کوی. ځکه چې خُدائ پاک ستا مل دے.“ داؤد هغوئ ته
په خیر راغلے ووئیلو او په خپل لښکر یې آفسران جوړ کړل.

د منسي ملګری

١٩د منسى قبيلې څۀ فوجيان واوړېدل او د داؤد په طرف
شول، دا په هغه وخت کښې چې کله هغه د فلستيانو سره د
ساؤل بادشاه خِلاف جنګ له روان وو. په آخر کښې هغوئ د
فلستيانو مدد نۀ شو کولے، ځکه چې د هغوئ بادشاهان د
دې نه يرېدل چې داؤد به د هغوئ نه خپل پخوانى نېک ساؤل
ته واوړى، نو هغه يې واپس صِقلاج ته ولېږلو. ٢٠دا د منسى
هغه فوجيان دى چې کله داؤد واپس صِقلاج له راتلو نو
هغوئ د هغۀ په طرف شول: عدنه، يوزبد، يديعيل، ميکائيل،
يوزبد، اليهُو او ضلتى. په منسى کښې د هغوئ هر يو د زرو
زرو سرو فوجى قبيلې وې. ٢١هغوئ د هغه ډلو خِلاف د داؤد
ملګرتيا وکړه چې ځوک ډاکوان وُو، ځکه چې هغوئ ټول
تکړه جنګيالى وُو او د هغۀ د لښکر مشران وُو. ٢٢تقريباً هره
ورځ به نوى سړى د داؤد سره شاملېدل، تر دې پورې چې د
هغۀ لښکر د خُدائ پاک د لښکر په شان لوئ شو.

د حضرت داؤد د لښکرو شمېر

٢٣-٣٧کله چې داؤد په حبرون کښې وو، نو ډېر تکړه فوجيان
د هغۀ په لښکر کښې ملګرى شول د دې دپاره چې د ساؤل په
ځائ يې بادشاه جوړ کړى، لکه څنګه چې مالِک خُدائ وعده
کړې وه. د هغوئ شمېر داسې وو: يهوداه: شپږ زره او اتۀ
سوه بښۀ وسله بند سړى، چې ډالونه او نېزې ورسره وې،
شمعون: اووۀ زره او سل بښۀ تکړه سړى، ليوى: څلور زره
او شپږ سوه سړى، د هارون اولاد، د يهويدع ډله: درې زره او
اووۀ سوه سړى، په دې کښې يو بهادر جنګيالے زلمے
صدوق هم شامل وو، سره د هغۀ د دوويشتو خپلوانو چې
ټول آفسران وُو، بنيامين چې د ساؤل خپله قبيله وه: درې زره

سړی (د بنیامین زیات خلق د ساؤل وفادار پاتې شوی ؤو)،
اِفرائیم: شل زره او اتهٔ سوه تکړه سړی چې په خپلو ډلو کښې
مشهور ؤو، نمر پرېواتهٔ طرف ته منسی: اتلس زره سړی چې
د داؤد د بادشاه جوړولو دپاره خوښ کړے شول، یساکار:
دوه سوه سړی، سره د هغه سړو چې د هغوئ د مشرئ لاندې
ؤو (دا مشران په حالاتو او واقعاتو باندې پوهېدل او هغوئ ته
پته وه چې بنی اِسرائیلو له څهٔ کول په کار دی)، زبولون:
پنځوس زره وفادار او داسې اعتباری سړی چې د جنګ
دپاره تیار ؤو، چې د هر قِسم وسلې په استعمالېدو باندې
پوهېدل، نفتالی: یو زر مشران، سره د اوو دېرشو زرو سړو
چې په ډالونو او نېزو باندې وسله بند ؤو، دان: اتهٔویشت زره
او شپږ سوه تکړه سړی، آشر: څلوېښت زره سړی چې د
جنګ دپاره تیار ؤو، د اُردن سیند نمرخاتهٔ طرف ته قبیلې،
روبین، جاد او نمرخاتهٔ طرف ته منسی: یو سل او شل زره
سړی چې د هر قِسم وسلې په استعمالېدو باندې پوهېدل.
۳۸دا ټول فوجیان چې د جنګ دپاره تیار ؤو، حبرون ته لاړل.
د هغوئ اراده دا وه چې داؤد په ټولو بنی اِسرائیلو بادشاه
جوړ کړی. نو د ټولو بنی اِسرائیلو په دې خبره باندې اتفاق
وو. ۳۹هغوئ هلته د داؤد سره درې ورځې تېرې کړې، د هغه
مېلمستیا نه یې خوړل څښل کول چې د هغوئ خپلوانو ورله
تیار کړے وو. ۴۰د شمالی قبیلو د یساکار، زبولون او نفتالی
پورې خلق د خرونو، اوښانو، قچرو او غویو سره راتلل چې
په خوراک، اوړو، اینځرو، کشمشو، مېو او د زیتُونو تېلو
باندې بار ؤو. هغوئ ښاروی او ګډې هم راوستل چې حلالې
یې کړی او وې خوری. دا هر څهٔ د هغه خوشحالئ اظهار وو
چې په ټول مُلک کښې محسوسېدله.

د لوظ صندوق د قِریَت‌یعریم نه وړل کېدل

١٣ ١ داؤد بادشاه د هغه ټولو آفسرانو سره مشوره
وکړه چې زرو سرو د ډلو او د سلو سرو د ډلو مشران وُو.
٢ بیا هغۀ ټولو بنی اِسرائیلو ته اِعلان وکړو چې، ”کۀ تاسو
ته منظوره وی او کۀ دا د مالِک خُدائ زمونږ د خُدائ پاک
رضا وی، نو راځئ چې زمونږ باقی خلقو له او د هغوئ په
ښارونو کښې اِمامانو او لیویانو له پېغام ورُونکی ولېږُو او
هغوئ ته ووایو چې دلته مونږ سره راغونډ شی. ٣ نو بیا به
مونږ لاړ شُو او د خُدائ پاک د لوظ صندوق به راوړُو، چې د
ساؤل بادشاه په وخت کښې ورته توجو نۀ وه شوې.“ ٤
ټول خلق دې ته راضی شول، ځکه چې خلقو ته پته ولګېده
چې دا خبره صحیح ده. ٥ نو داؤد د ټول مُلک نه بنی
اِسرائیلیان راغونډ کړل، په جنوب کښې د مِصر د سرحد نه
واخله په شمال کښې د حمات درې پورې، د دې دپاره چې د
لوظ صندوق د قِریَت‌یعریم نه یروشلم ته راوړی. ٦ داؤد او
نور ټول بنی اِسرائیلیان د بعله یعنې قِریَت‌یعریم ښار ته لاړل
چې د یهوداه په علاقه کښې دے، د دې دپاره چې د خُدائ
پاک د لوظ صندوق راوړی، هغه صندوق چې د مالِک خُدائ
په نوم یادیږی چې هغه د وزرو والا مخلوق په مینځ کښې په
تخت باندې دے. ٧ د ابیناداب د کور نه هغوئ د لوظ
صندوق راوویستلو او په یوه نوې ګاډۍ باندې یې کېښودو.
عُزه او اخیو د ګاډۍ لاربښودنه کوله، ٨ په دې دوران کښې
داؤد او ټول خلق د خپل ټول طاقت سره د خُدائ پاک د
درناوی دپاره ګډېدل. سندرې یې وئیلې او ربابُونه، تمبلونه،
چمتې او بیګلې یې غږولې. ٩ کله چې هغوئ د کیدون

درمند ته راغلل، نو غوَيانو تيندک وخوړو، عُزه خپل لاس
وراوږد کړو او د لوظ صندوق يې رايسار کړو. ١٠ نو مالِک
خُدائ سمدستی عُزه ته غصه شو او صندوق له د لاس د
وړلو په وجه يې ووژلو. هغه هلته د خُدائ پاک په حضور
کښې مړ شو، ١١ داؤد په قهر وو ځکه چې مالِک خُدائ عُزه
له په غصه کښې سزا ورکړې وه. نو هغه ځائ تر اوسه پورې
فارصعُزه بللے شی. ١٢ بيا داؤد د خُدائ پاک نه ويرېدو
او وې فرمائيل، "زهٔ اوس د لوظ صندوق څنګه د ځان سره
يوسم؟" ١٣ نو داؤد دا د ځان سره په يروشلم کښې د داؤد
ښار ته يو نهٔ وړو. د هغې په ځائ دا يې د يو سړی په کور
کښې پرېښودو چې نوم يې عوبيد ادوم وو، چې د جات ښار
نه وو. ١۴ دا هلته درې مياشتې پاتې شو او مالِک خُدائ د
عوبيد ادوم خاندان او هغه هر څهٔ له برکت ورکړو چې د هغهٔ
وُو.

په يروشلم کښې د حضرت داؤد کارنامې

١۴ ١ د صور بادشاه حيرام داؤد له پيغام ورُونکی
ولېږل، هغهٔ ورله د دِيار د لرګو سره د کاڼو، ګِلکارانو او
ترکاڼانو بندوبست وکړو چې يو محل جوړ کړی. ٢ نو
داؤد ته پته ولګېده چې مالِک خُدائ هغه د بنی اِسرائيلو
بادشاه جوړ کړے دے او د خپلو خلقو په خاطر يې د هغهٔ
بادشاهۍ له برکت ورکړے دے. ٣ هلته په يروشلم کښې
داؤد نورې ښځې وادهٔ کړې او نور زامن او لوڼه يې پيدا
شوې. ۴ د هغهٔ دا بچی په يروشلم کښې پيدا شوی وُو:
سموع، سوياب، ناتن، سليمان، ۵ اِبحار، اليسوع، الفالط،

۶ نجه، نفج، يفيع، ۷ اليسمع، بعليدع او اليفلط.

په فلستيانو باندې فتح

۸ کله چې فلستيان خبر شول چې هغه د بنى اِسرائيل په
ټول مُلک باندې بادشاه جوړ شوے دے، نو د هغوئ ټول
لښکر د هغۀ د نيولو دپاره لاړو. او داؤد د هغوئ سره جنګ
له روان شو. ۹ فلستيان د رفائيم وادۍ ته رسېدلى وُو او
لوټ مار يې شروع کړو. ۱۰ داؤد د خُدائ پاک نه تپوس
وکړو، ”ما له په فلستيانو باندې حمله کول په کار دى څۀ؟ تۀ
به ما له فتح راکړې؟“ مالِک خُدائ جواب ورکړو، ”آو، حمله
پرې وکړه. زۀ به تا له فتح درکړم.“ ۱۱ نو داؤد په
بعل‌پراضيم کښې په هغوئ باندې حمله وکړه او شکست يې
ورکړو. هغۀ وفرمائيل، ”خُدائ پاک زۀ د سېلاب په شان
استعمال کړے يم چې د دشمن لښکر په مخه يوسم.“ نو په
دې وجه د هغه ځائ نوم بعل‌پراضيم دے. ۱۲ کله چې
فلستيان تښتېدل، نو هغوئ خپل بُتان د ځان نه وروستو
پرېښودل او داؤد حُکم وکړو چې دا دې وسوزولے شى. ۱۳
خو لږ وخت پس فلستيان وادۍ ته راواپس شول او لوټ مار
يې شروع کړو. ۱۴ داؤد يو ځل بيا د خُدائ پاک سره
مشوره وکړه او خُدائ پاک جواب ورکړو، ”په هغوئ باندې
د دې ځائ نه حمله مۀ کوه، خو ورله راتاو شه او د بل طرف
نه ورباندې د حملې کولو تيارے وکړه، چرته چې د تُوت ونې
دى. ۱۵ کله چې د ونو په سرونو د تګ آواز واورې، نو بيا
حمله وکړه، زۀ به ستاسو نه مخکښې د دې دپاره روان يم
چې د فلستيانو لښکر له شکست ورکړم.“ ۱۶ نو داؤد هم
هغه شان وکړل چې څنګه خُدائ پاک حُکم ورکړے وو او

هغه د جبعون نه تر جزر پورې په فلستيانو پسې وو. ۱۷ د
داؤد شُهرت په هر ځائ کښې خور شو او مالِک خُدائ ټول
قومونه د هغهٔ نه يرول.

د لوظ صندوق د وړلو تياريے کول

۱۵ ۱ داؤد د ځان دپاره د داؤد په ښار کښې کورونه
جوړ کړل. هغهٔ د خُدائ پاک د لوظ صندوق دپاره هم يو
ځائ تيار کړو او د دې دپاره يې يوه خيمه ودروله. ۲ بيا
هغهٔ وفرمائيل، ”صِرف ليويان به د لوظ صندوق وړى، ځکه
چې هغوئ هغه څوک دى چې مالِک خُدائ د دې د وړلو
دپاره خوښ کړى دى او چې د هميشه دپاره د هغهٔ خِدمت
کوى.“ ۳ نو داؤد ټول بنى اِسرائيليان د دې دپاره راغونډ
کړل چې د لوظ صندوق هغه ځائ ته راوړى چې کوم يې
ورله تيار کړے وو. ۴ نو بيا هغهٔ د هارون اولاد او ليويانو
راوغوښتلو. ۵ د قُهات د قبيلې اورى‌اېل خوښ کړے شو،
چې د خپلې قبيلې د يو سل او شلو کسانو مشر وو، ۶ د
مرارى قبيلې نه عساياه، چې د خپلې قبيلې د دوو سوو او
شلو کسانو مشر وو، ۷ د جيرسون قبيلې نه يوايل، چې د
خپلې قبيلې د يو سل او دېرشو کسانو مشر وو، ۸ د
اليصفن قبيلې نه سمعياه، چې د دوو سوو کسانو مشر وو،
۹ د حبرون قبيلې نه اِلى‌اېل، چې د اتياو کسانو مشر وو،
۱۰ د عُزى‌اېل قبيلې نه عمى‌نداب، چې د خپلې قبيلې د يو
سل او دولسو کسانو مشر وو. ۱۱ داؤد صدوق او ابياتار
اِمامان او دا شپږ ليويان يې راوغوښتل: اورى‌اېل، عساياه،
يوايل، سمعياه، اِلى‌اېل او عمى‌نداب. ۱۲ هغهٔ ورته وفرمائيل،

”تاسو د ليويانو قبيلې مشران يئ. خپل ځانونه او خپل ليويان
پاک کړئ، نو چې تاسو د مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو د
خُدائ پاک د لوظ صندوق هغه ځائ ته راوړئ چې ما ورله
تيار کړے دے. ١٣ په وړومبى ځل تاسو دا رانۀ وړو، نو
ځکه مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک مونږ له سزا راکړې ده
چې مونږ د هغۀ نه دا تپوس نۀ دے کړے چې څنګه يې
يوسو.“ ١٤ بيا اِمامانو او ليويانو د دې دپاره خپل ځانونه
پاک کړل چې د مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو د خُدائ پاک د
لوظ صندوق يروشلم ته يوسى. ١٥ ليويانو دا د بازوګانو په
ذريعه په خپلو ولو باندې يوړو، لکه څنګه چې موسىٰ د مالِک
خُدائ د حُکم په مطابق حُکم کړے وو. ١٦ داؤد د ليويانو
مشرانو له حُکم ورکړو چې څۀ ليويانو ته يې سندرې وئيل، او
په بينجو، رباب او په چمټو باندې خوندوره موسيقى غږول
حواله کړى. ١٧-٢١ د سندرغاړو د ډلو نه هغوئ دا سړى
خوښ کړل چې د زيړو چمټې وغږوى: د يوايل زوئ هيمان،
د هغۀ خپلوان، د برکياه زوئ آسف او د مرارى قبيلې د
قوساياه زوئ ايتان. د هغوئ د مدد او غږولو دپاره يې دا
ليويان خوښ کړل چې د دروند آواز والا بينجو وغږوى:
زکرياه، عُزىايل، سميراموت، يحىايل، عُنى، اِلياب، معسياه
او بناياه. د سپک آواز والا بينجو غږولو دپاره هغوئ دا
ليويان خوښ کړل: متتياه، الفلهُو، مِقنياه، عززياه او د
عبادتخانې څوکيداران، عوبيد ادوم او يعىايل. ٢٢ په موسيقۍ
کښې د مهارت په وجه کنعنياه د دې دپاره خوښ کړے
شوے وو چې د ليوى موسيقارانو مشر شى. ٢٣-٢٤ برکياه او
القنه سره د عوبيد ادوم او يحياه، د لوظ صندوق څوکيداران
خوښ کړے شوى وُو. دا اِمامان د تلو په وخت د لوظ

صندوق په مخکښې د بيګلو غږولو دپاره خوښ کړے شوی
ؤو: شبنياه، يوسفط، نتنی‌ايل، عماسی، زکرياه، بناياه او
اِلی‌عزر.

د لوظ صندوق يروشلم ته وړلے کېدل

۲۵نو داؤد بادشاه، د بنی اِسرائيلو مشران او فوجی مشران د
عوبيد ادوم کور ته لاړل چې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق
راوچت کړی. او هغوئ يو لوئ جشن جوړ کړے وو.
۲۶هغوئ اووۀ غوَيِی او اووۀ ګډان حلال کړل، چې دا خبره
يقينی شی چې مالِک خُدائ به د هغه ليويانو سره مدد کوی
چا چې د لوظ صندوق وړلو. ۲۷داؤد د مهينې لتې نه جوړه
شوې چُوغه اغوستې وه او موسيقارانو، د هغوئ مشر
کنعنياه او هغه ليويانو هم د مهينې لتې چُوغې اغوستې وې
چا چې صندوق وړلو. داؤد د لتې پيش بند هم اغوستے وو.
۲۸نو داسې ټول بنی اِسرائيليان د لوظ صندوق سره يروشلم
ته روان ؤو. او د خوشحالئ نه يې چغې وهلې، د بيګلو،
ښکرو، چمټو او بينجو د موسيقئ آوازونه ؤو. ۲۹کله چې د
لوظ صندوق ښار ته راوړلے شو، نو په دې وخت کښې د
ساؤل لور او د داؤد ښځې ميکل د کړکئ نه بهر وکتل او وې
ليدل چې داؤد بادشاه د خوشحالئ نه ټوپونه وهل، نو هغې
ورته په زړۀ کښې سپک وکتل.

۱۶

۱ هغوئ د لوظ صندوق هغه خېمې ته يوړو چې
داؤد ورله تياره کړې وه او هغه يې په خېمه کښې دننه
کېښودو. بيا هغوئ خُدائ پاک ته سوزېدونکې نذرانې او د
سلامتئ نذرانې پيش کړې. ۲ کله چې داؤد سوزېدونکې

نذراني او د سلامتۍ نذراني پېش کول بس کړل، نو هغهٔ د
مالِک خُدائ پهٔ نوم باندې خلقو له برکت ورکړو. ۳ بيا
هغهٔ پهٔ ټول بنی اِسرائيل کښې هر سړی او ښځې له يوه روټۍ،
د غوښې يوه برخه او څهٔ کشمش ورکړل. ۴ داؤد څهٔ
ليويان مقرر کړل چې د لوظ صندوق مخامخ د مالِک خُدائ
د بنی اِسرائيلو د خُدائ پاک خِدمت وکړی او د هغهٔ ثناء
صِفت وکړی. ۵ آسف د هغوئ مشر وو او دا سړی د هغهٔ
مددګاران مقرر شُو: زکرياه، يعی‌ايل، سميراموت، يحی‌ايل،
متتياه، اِلياب، بناياه، عوبيد ادوم او يعی‌ايل. هغوئ به بينجو
غږولې. آسف چمټې غږولې، ۶ او دې دوو اِمامانو بناياه او
يحزی‌ايل به د لوظ صندوق پهٔ وړاندې هره ورځ بيګلې غږولې.
۷ هم پهٔ هغه ورځ داؤد آسف او د هغهٔ ليويانو له د مالِک
خُدائ د ثناء صِفت کولو ذمه واری ورکړه.

د حضرت داؤد حمدوثناء

۸ د مالِک خُدائ شکريه ادا کړئ، د هغهٔ د لويئ اِعلان
وکړئ، قومونو ته ووايئ چې هغهٔ څهٔ کړی دی. ۹ د مالِک
خُدائ حمدوثناء ووايئ، د هغه عجيبه کارونو پهٔ حقله ووايئ
چې هغهٔ کړی دی. ۱۰ پهٔ دې باندې خوشحالی وکړئ چې
مونږ د هغهٔ يُو، چې څوک د هغهٔ طلب کوی هغه ټول دې
خوشحاله شی. ۱۱ د مالِک خُدائ او د هغهٔ د طاقت لټون
کوئ او هر وخت د هغهٔ پهٔ حضور کښې اوسئ. ۱۲-۱۳ د
خُدائ پاک د خِدمت کوونکی يعقوب اولاده، د هغه بنی
اِسرائيل اولاده، چې کوم خُدائ پاک خوښ کړے وو، هغه
معجزې يادې ساتئ چې خُدائ پاک کړی دی او هغه عدالت
چې کوم هغهٔ کړے دے. ۱۴ هغه مالِک خُدائ زمونږ خُدائ

پاک دے، د هغهٔ حُکمونه د ټولې دُنیا دپاره دی. ۱۵ د خُدائ
پاک لوظ هیڅکله مهٔ هېروئ، چې کوم د پېړو پېړو پورې نهٔ
ختمېدونکے لوظ دے، ۱۶ کوم لوظ چې هغهٔ د اِبراهیم سره
کړے وو، هغه وعده چې هغهٔ د اِسحاق سره کړې وه. ۱۷
مالِک خُدائ د یعقوب سره یو لوظ وکړو، هغه لوظ چې نهٔ
ختمېدونکے دے. ۱۸ هغهٔ وفرمائیل، "زهٔ به تاسو له د
کنعان مُلک درکړم، دا به ستاسو خپل میراث شی." ۱۹ د
خُدائ پاک خلق په شمېر کښې کم وُو، چې د کنعان په مُلک
کښې مسافر وُو. ۲۰ هغوئ د یو مُلک نه بل مُلک ته
سرګردانه ګرځېدل، د یوې بادشاهئ نه بلې بادشاهئ ته تلل
راتلل. ۲۱ خو خُدائ پاک هیڅ څوک پرې نهٔ ښودل چې د
هغوئ سره بد سلوک وکړی، د هغوئ د حِفاظت دپاره هغهٔ
بادشاهانو له خبردارے ورکړو، ۲۲ "زما خوښ کړے شوو
خِدمت کوونکو ته ضرر مهٔ رسوئ، زما پیغمبرانو ته تکلیف
مهٔ رسوئ." ۲۳ اے ټولې دُنیا، د مالِک خُدائ صِفت
وکړئ، د هغه زېری اِعلان هره ورځ کوئ چې هغه بچ کول
کوی. ۲۴ قومونو ته د هغهٔ د جلال اِعلان وکړئ، ټولو خلقو
ته د هغهٔ د عجیبه کارنامو بیان وکړئ. ۲۵ مالِک خُدائ لوئ
دے او د هغهٔ دې لوئی او ثناء صِفت وشی، د نورو ټولو
خُدایانو نه دې د هغهٔ زیات درناوے وشی. ۲۶ د نورو ټولو
قومونو خُدایان تش بُتان دی، خو مالِک خُدائ آسمانونه پیدا
کړی دی. ۲۷ د هغهٔ نه ګېرچاپېره جلال او عزت دے، د هغهٔ
عبادتخانه د طاقت او د خوشحالئ نه ډکه ده. ۲۸ د زمکې
ټولو قومونو، د مالِک خُدائ ثناء صِفت وکړئ، د هغهٔ د جلال
او د طاقت ثناء صِفت وکړئ. ۲۹ د مالِک خُدائ د ستائنې
وړ نوم لوئی بیان کړئ، نذرانه راوړئ او د هغهٔ حضور ته

راشئ. کله چې هغه مقدسه هستى خړګندیږی نو د هغهٔ په
وړاندې سجده وکړئ، ۳۰ اے ټولې دُنیا، د هغهٔ په مخکښې
وریږدیږئ. زمکه پخه لګولے شوې ده او نهٔ شی خوځېدلے.
۳۱ اے آسمانه او اے زمکې، خوشحالى وکړئ، قومونو ته
ووایئ چې مالِک خُدائ بادشاه دے. ۳۲ سمندر او په هغې
کښې مخلوق دې وغړمبیږی، پټى او په دې کښې هر څهٔ دې
خوشحالى وکړی. ۳۳ د ځنګل ونې به د خوشحالۍ نه چغې
ووهی. هغه وخت چې مالِک خُدائ په زمکه بادشاهۍ له
راځی. ۳۴ د مالِک خُدائ شُکر ادا کړئ، ځکه چې هغه ښهٔ
دے، د هغهٔ مینه نهٔ ختمېدونکې ده. ۳۵ هغهٔ ته ووایئ، ”اے
زمونږ خلاصوونکیه خُدایه پاکه. مونږ بچ کړه، مونږ په یو
ځائ راغونډ کړه، د قومونو نه مو بچ کړه، نو چې داسې مونږ
شُکر ګزار شُو او ستا د پاک نوم ستائینه وکړُو. ۳۶ د مالِک
خُدائ د بنى اِسرائیلو خُدائ پاک ثناء صِفت وکړئ، د هغهٔ
ستائینه اوس او د همېشه دپاره کوئ.“ بیا ټولو خلقو ووئیل،
”د مالِک خُدائ ثناء صِفت دې وی، آمین.“

په یروشلم او جبعون کښې عبادت کول

۳۷ داؤد بادشاه آسف او د هغهٔ ملګرى لیویان د هرې ورځې
د خِدمت دپاره مقرر کړل چې په هغه ځائ کښې کېدو چرته
چې د لوظ صندوق کېښودلے شو. هغوئ به هلته هره ورځ
خپلې ذمه وارۍ پوره کولې. ۳۸ د یدوتون زوئ عوبید ادوم
او د هغهٔ د قبیلې اتهٔ شپېتهٔ سړو د هغوئ مدد کولو. حوسه او
عوبید ادوم د دروازو د څوکیدارۍ مشران وُو. ۳۹ په دې
دوران کښې، داؤد صدوق اِمام او د هغهٔ ملګرى اِمامان د
جبعون د عبادت په ځائ کښې د مالِک خُدائ په مقدسه

خیمه کښې مقرر کړل. ۴۰ هر سحر او هر ماښام به هغوئ
په قربانګاه باندې سوزېدونکې نذرانې پېش کولې. دا د هغه
لیکلی قانون په مطابق وُو کوم چې مالِک خُدائ بنی اِسرائیلو
له ورکړے وو. ۴۱ هلته د هغوئ سره هیمان، یدوتون او نور
کسان وُو چې کوم خصوصاً د مالِک خُدائ د نۀ ختمېدونکې
مینې د ثناء صِفت کولو دپاره خوښ کړے شوی وُو. ۴۲
هیمان او یدوتون د بیګلو، چمټو او د موسیقۍ د نورو څیزونو
مشری هم کوله چې په هغه وخت کښې غږولے شول چې
کله ثناء صِفت وئیلے شو. د یدوتون زامن د دروازې په
څوکیدارۍ مقرر وُو. ۴۳ نو بیا ټول خلق خپلو خپلو کورونو
ته واپس شول او داؤد هم لاړو چې د خپل خاندان د برکت
سبب شی.

د حضرت داؤد سره د خُدائ پاک لوظ

۱۷ ۱ نو کله چې داؤد بادشاه په خپل محل کښې
اوسېدو، یوه ورځ هغۀ ناتن پېغمبر راوغوښتو او ورته یې
وفرمائیل، ”زۀ دلته په یو داسې ښائسته کور کښې اوسېږم
چې د دِیار د لرګی نه جوړ دے، خو د مالِک خُدائ د لوظ
صندوق په خیمه کښې پروت دے.“ ۲ ناتن ورته وفرمائیل،
”ستا په زړۀ کښې چې څۀ وی نو هم هغه شان وکړه، ځکه
چې خُدائ پاک ستا مل دے.“ ۳ خو په هغه شپه د خُدائ
پاک کلام په ناتن نازل شو چې، ۴ ”لاړ شه او زما خِدمت
کوونکی داؤد تهووایه چې مالِک خُدائ داسې فرمائی چې تۀ
هغه څوک نۀ یې چې زما د اوسېدو دپاره یو کور جوړ کړې.
۵ د هغه وخت نه واخله چې ما بنی اِسرائیلیان د مِصر نه

راویستلی دی تر اوسه پورې، زهٔ هیڅکله په یو کور کښې نهٔ
یم اوسیدلے، زهٔ همېشه په یوه خیمه کښې اوسیدلے یم چې
د یو ځائ نه به بل ځائ ته تلم. ۶ ما چې د بنی اِسرائیلو
سره څومره سفر هم کړے دے او چې ما څوک د خپلو
خلقو د رهنمائی دپاره مقرر کړی دی ما د هغوئ یو کس ته
هم نهٔ دی وئیلی چې هغوئ زما دپاره د دِیار نه یو کور ولې نهٔ
دے جوړ کړے. ۷ نو زما خِدمت کوونکی داؤد ته ووایه
چې زهٔ ربُ الافواج هغهٔ ته وایم چې ما تهٔ په پټو کښې د ګډو
د شپونتوب نه اوچت کړې او د خپلو خلقو بنی اِسرائیلو
بادشاه مې جوړ کړې. ۸ تهٔ چې چرته هم تلے یې نو زهٔ
ستا مل وم او چې تهٔ مخ په وړاندې تلې نو ما ستا ټولو
دشمنانو له شکست ورکړے دے. زهٔ به تا د دُنیا د لویو
مشرانو په شان مشهور کړم. ۹-۱۰ ما د خپلو خلقو بنی
اِسرائیلو دپاره یو ځائ خوښ کړے دے او هلته مې آباد
کړی دی، چې هلته به هغوئ بغیر د څهٔ تکلیف نه ژوند
تېروی. د کوم وخت نه چې هغوئ دې مُلک ته ننوتلی دی او
ما وریاندې قاضیان مقرر کړی وُو تر نن ورځې پورې په
هغوئ باندې ظالمان خلق زیاتے کوی، خو داسې به بیا نهٔ
کیږی. زهٔ دا وعده کوم چې زهٔ به ستا ټولو دشمنانو له
شکست ورکړم او اولاد به درکړم. ۱۱ کله چې تهٔ مړ شې او
د خپل پلار نیکهٔ سره ښخ شې، نو زهٔ به ستا د زامنو نه یو
زوئ بادشاه جوړ کړم او د هغهٔ بادشاهی به مضبوطه کړم.
۱۲ هغه به هغه څوک وی چې زما دپاره یو کور جوړ کړی
او زهٔ به دا خبره یقینی کړم چې د هغهٔ بادشاهی به د همېشه
دپاره قائمه وی. ۱۳ زهٔ به د هغهٔ پلار یم او هغه به زما زوئ
وی. زهٔ به د هغهٔ نه خپله نهٔ ختمېدونکې مینه نهٔ لرې کوم لکه

ځنګه چې ما د ساؤل نه لرې کړه، چې هغه ما د دې دپاره
لرې کړو چې تهٔ بادشاه شې. ۱۴ زهٔ به هغه زما د کور او
زما د بادشاهئ د همېشه دپاره مشر جوړ کړم. د هغهٔ
بادشاهي به هيڅکله نهٔ ختمېږی.“ ۱۵ ناتن داؤد ته هغه هر
څهٔ وفرمائيل چې مالِک خُدائ ورته په رويا کښې ښودلی وُو
او کلام يې هم ورسره کړے وو.

د حضرت داؤد دُعا

۱۶ بيا داؤد بادشاه د مالِک خُدائ د حضور خيمې ته
وردننه شو، کښېناستو او دُعا يې وکړه، ”مالِکه خُدايه، خُدايه
پاکه، زهٔ څوک يم او زما خاندان به څهٔ وی چې تا مونږ تر
دې پورې راورسولو. ۱۷ خو تهٔ نور هم ډېر څهٔ کوې، تا په
راتلونکی وخت کښې زما د اولاد په حقله وعدې کړې دی او
مالِکه خُدايه، خُدايه پاکه، تهٔ ما سره د يو اوچت مقام لرونکی
کس په شان سلوک کوې. ۱۸ زهٔ نور تا ته څهٔ ووايم. تهٔ ما
ښهٔ پېژنې او بيا هم د خپل خِدمت کوونکی يعنې زما درناوے
کوې. ۱۹ اے مالِکه خُدايه، د خپل خِدمت کوونکی د
خاطره، او د خپلې مرضئ په مطابق تا دا ټول لوئ لوئ
کارونه کړی او ښودلی دی. ۲۰ مالِکه خُدايه، ستا په شان
هيڅ څوک هم نشته، مونږ هيڅکله دا نهٔ دی اورېدلی چې ستا
په شان بل خُدائ پاک شته. ۲۱ د زمکې په مخ د بنی
اِسرائيلو په شان بل قوم نشته، کوم چې تا په بيعه د غلامئ نه
آزاد کړل چې ستا خپل خلق شی. تا چې کوم لوئ او عجيبه
کارونه کړی دی د هغې په وجه ستا نوم مشهور شو. تا خپل
خلق د مِصر نه آزاد کړل او چې کله هغوئ مخ په وړاندې تلل
نو تا هغه نور قومونه وشړل. ۲۲ تا بنی اِسرائيليان د همېشه

دپاره خپل خلق جوړ کړی دی او مالِکه خُدایه اوس تهٔ د
هغوئ خُدائ پاک جوړ شوے يې. ﴿۲۳﴾ نو اوس، اے مالِکه
خُدایه، تا چې زما او زما د اولاد په حقله کومې وعدې کړې
دی هغه د همېشه دپاره پوره کړه او هغه څهٔ وکړه چې تا د
څهٔ په حقله فرمائيلي دی. ﴿۲۴﴾ ستا شُهرت به لوئ وی او
خلق به د تل دپاره وائی چې، ”ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو
خُدائ پاک دے.“ او تهٔ به د همېشه دپاره زما د اولاد د
بادشاهئ حِفاظت کوې. ﴿۲۵﴾ زما خُدایه پاکه، زهٔ دا جرأت
کوم چې زهٔ ستا نه دا سوال وکړم، ځکه چې دا هر څهٔ تا
خپل خِدمت کوونکی يعنې ما ته څرګند کړی دی او تا ما ته
فرمائيلي دی چې تهٔ به زما اولاد نه بادشاهان جوړوې. ﴿۲۶﴾
مالِکه خُدایه، تهٔ خُدائ پاک يې او تا د خپل خِدمت کوونکی
سره د دې ښو څيزونو وعده کړې ده. ﴿۲۷﴾ نو زهٔ تا ته سوال
کوم چې زما اولاد له برکت ورکړه. مالِکه خُدایه، هغوئ به د
همېشه دپاره ستا په برکت کښې پاتې شی او ستا برکت دې د
همېشه دپاره د هغوئ سره وی.“

د حضرت داؤد کاميابی

۱۸ ﴿۱﴾ څهٔ موده وروستو داؤد بادشاه يو ځل بيا په
فلستيانو حمله وکړه او شکست يې ورکړو. هغهٔ د هغوئ د
قبضې نه د جات ښار او ګېرچاپېره کلی واخستل. ﴿۲﴾ هغهٔ
موآبيانو له هم شکست ورکړو، او هغوئ د هغهٔ د بادشاهئ
لاندې راغلل او هغهٔ له يې محصُول ورکولو. ﴿۳﴾ بيا، داؤد د
ضوباه بادشاه هددعزر له شکست ورکړو او د حمات پورې
لاړو، ځکه چې کله هددعزر مخ په وړاندې تلو نو د فرات

سیند پورې علاقه یې قبضه کړه. ﴿۴﴾ داؤد د هغهٔ یو زر جنګی ګاډی، اووهٔ زره په آسونو سوارهٔ سړی او شل زره پیاده فوجیان ونیول. هغهٔ دومره آسونه پرېښودل چې د سلو جنګی ګاډو دپاره کافی وُو او باقی چې کوم پاتې وُو نو هغه ټول یې ګوډ کړل. ﴿۵﴾ کله چې د دمشق شامیانو د هددعزر بادشاه د مدد دپاره یو لښکر ولېږلو، نو داؤد وربانديې حمله وکړه او دوویشت زره سړی یې ترې نه ووژل. ﴿۶﴾ بیا هغهٔ د هغوئ په علاقه کښې فوجی کېمپونه ولګول او هغوئ د هغهٔ د بادشاهئ لاندې راغلل او هغهٔ له یې محصُول ورکولو. مالِک خُدائ داؤد له په هر ځائ کښې فتح ورکوله. ﴿۷﴾ داؤد د سرو زرو هغه ډالونه قبضه کړل چې کوم د هددعزر آفسرانو وړل او دا یې یروشلم ته یوړل. ﴿۸﴾ هغهٔ د طِبخت او قون ښارونو نه په لوئ مِقدار کښې زېړ هم یوړل، چې په دې ښارونو باندې هددعزر بادشاهی کوله. وروستو سلیمان دا د زېړو ډېګئ، ستنو او د عبادتخانې د زېړو د لوښو جوړولو دپاره استعمال کړل. ﴿۹﴾ د حمات بادشاه توعو خبر شو چې داؤد د هددعزر ټول لښکر له شکست ورکړے دے. ﴿۱۰﴾ نو هغهٔ خپل زوئ هدورام ورولېږلو چې داؤد بادشاه ته سترې مشی وکړی او په هددعزر باندې د فتح موندلو مبارکی ورکړی، چې د هغهٔ خِلاف توعو څو ځلې جنګېدلے وو. هدورام داؤد له تُحفې راوړې چې د سرو زرو، سپینو زرو او زېړو نه جوړې وې. ﴿۱۱﴾ داؤد بادشاه دا څیزونه وقف کړل چې په عبادت کښې استعمال شی، سره د هغه سپینو او سرو زرو چې د هغه قومونو نه یې اخستی وُو چې کوم یې فتح کړی وُو لکه چې ادوم، موآب، عمون، فلستیه او عمالیق. ﴿۱۲﴾ ابیشی چې د هغهٔ مور ضرویاه وه، هغهٔ د مالګې په میدان

کښې ادومیانو له شکست ورکړو او د هغوئ نه يې اتلس زره
کسان ووژل. ١٣ هغهٔ په ټول ادوم کښې فوجي کېمپونه
ولګول او د هغه ځائ خلق د داؤد د بادشاهۍ لاندې راغلل.
مالِک خُدائ داؤد له په هر ځائ کښې فتح ورکوله. ١۴ داؤد
په ټولو بنی اِسرائیلو باندې حکومت کولو او دا خبره يې یقینی
کړه چې د هغهٔ د خلقو سره همېشه د حق او اِنصاف سلوک
کیږی. ١۵ د ابیشی ورور یوآب د فوج مشر وو، د اخیلود
زوئ یهوسفط منشی وو، ١۶ د اخیطوب زوئ صدوق او د
ابیاتار زوئ اخیمُلک اِمامان وُو، شَوشا د دربار منشی وو،
١٧ د یهویدع زوئ بنایاه د داؤد د محافظانو مشر وو، او د
داؤد زامنو د هغهٔ په خِدمت کښې لوئې عُهدې لرلې.

د حضرت داؤد عمونیانو او شامیانو له شکست ورکول

١٩ ١ څهٔ موده وروستو عمونے بادشاه ناحس مړ شو
او د هغهٔ زوئ حنون بادشاه جوړ شو. ٢ داؤد بادشاه
وفرمائیل، ”زهٔ به حنون ته خپله وفاداری هم هغه شان ښایم
لکه څنګه چې د هغهٔ پلار ناحس ما ته وفاداری ښودلې وه.“
نو داؤد پیغام وړُونکی ورولیږل چې هغهٔ ته د خپلې غمرازۍ
اظهار وکړی. کله چې هغوئ عمون ته ورسېدل او حنون
بادشاه هغوئ راوغوښتل، ٣ نو د عمونیانو مشرانو بادشاه
ته ووئیل، ”ستا خیال دا دے چې داؤد د غمرازۍ دپاره کوم
سړی رالیږلی دی نو په دې وجه ستا د پلار عزت کیږی څهٔ؟
په حقیقت کښې داسې نهٔ ده. هغهٔ دا د جاسوسۍ دپاره
رالیږلی دی چې مُلک ولټوی، او فتح يې کړی.“ ۴ نو حنون

د داؤد پېغام وړُونکی ونیول او د هغوئ نه یې ږیرې کلې
کړې، د هغوئ چُوغې یې د کوناټو سره پرې کړې او هغوئ
یې ولېږل. ۵ نو هغوئ دومره سخت شرمېدل چې خپلو
کورونو ته نهٔ شول واپس کېدلے. کله چې داؤد خبر شو چې
څهٔ شوی وُو، نو هغهٔ هغوئ له خبر ورولېږلو چې په یریحو
کښې ایسار شئ او تر هغې پورې واپس مهٔ راځئ چې ترڅو
پورې مو ږیرې بیا نهٔ وی شوې. ۶ حنون بادشاه او
عمونیانو ته پته ولګېده چې هغوئ داؤد بادشاه غصه کړے
دے، نو هغوئ ځلور دېرش زره کلو سپین زر ورکړل چې د
برنی مسوپتامیه او د شامی علاقو معکه او ضوباه نه جنګی
ګاډئ او د ګاډو چلوونکی په مزدوری ونیسی. ۷ هغهٔ دوه
دېرش زره جنګی ګاډئ چې هغوئ په کرایه ونیولې او د معکه
بادشاه لښکر راغلو او د میدبا سره نزدې یې خیمې ولګولې.
عمونیان هم د خپلو ټولو ښارونو نه راووتل او د جنګ دپاره
تیار شول. ۸ کله چې داؤد د حالاتو نه خبر شو، نو هغهٔ
یوآب او ټول لښکر ورولېږلو. ۹ عمونیان روان شول او د
شاهی ښار ربه دروازې سره یې د جنګ دپاره صفونه جوړ
کړل او هغه بادشاهان چې کوم د مدد دپاره راغلی وُو نو
هغوئ هم په کولاو مېدان کښې صفونه جوړ کړل. ۱۰ یوآب
ته پته ولګېده چې د دشمن لښکر به په هغهٔ باندې د مخې او
شا د طرف نه حمله وکړی، نو هغهٔ ښهٔ تکړه بنی اِسرائیلی
فوجیان خوښ کړل او هغوئ یې د جنګ دپاره شامیانو ته
مخامخ ودرول. ۱۱ هغهٔ باقی پاتې فوجیان د خپل ورور
ابیشی د مشری لاندې راوستل، چې هغهٔ دوئ د جنګ دپاره
عمونیانو ته مخامخ ودرول. ۱۲ یوآب هغهٔ ته ووئیل، "کهٔ تا
ته پته ولګی چې شامیان ما له شکست راکوی، نو راشه او

زما مدد وکړه او کۀ عمونيان تا له شکست درکوی، نو زۀ به
درشم او ستا مدد به وکړم. ۱۳ تکړه شه او حوصله
مضبوطه کړه. راځئ چې د خپلو خلقو او زمونږ د خُدائ
پاک د ښارونو دپاره سخت جنګ وکړُو. او د مالِک خُدائ
مرضی دې پوره شی.“ ۱۴ يوآب او د هغۀ سړی د حملې
کولو دپاره وړاندې شول او شاميان وتښتېدل. ۱۵ کله چې
عمونيانو وليدل چې شاميان منډې وهی، نو هغوئ د ابيشی نه
وتښتېدل او ښار ته واپس ننوتل. بيا يوآب يروشلم ته واپس
لاړو. ۱۶ شاميانو ته پته ولګېده چې هغوئ د بنی اِسرائيلو نه
شکست خوړلے دے، نو هغوئ د فرات سيند نمرخاتۀ طرف
ته د شام علاقو نه فوجيان راوستل او هغوئ يې د سوفک د
مشرۍ لاندې کړل، چې د ضوباه د هددعزر بادشاه د لښکر
مشر وو. ۱۷ کله چې داؤد د دې نه خبر شو، نو هغۀ د بنی
اِسرائيلو فوجيان راغونډ کړل، د اُردن سيند نه پورې وتل او
شاميانو ته يې مخامخ د جنګ دپاره ودرول. او جنګ شروع
شو، ۱۸ او بنی اِسرائيلو د شاميانو فوج واپس وشړلو. داؤد
او د هغۀ سړو اووۀ زره د شام د جنګی ګاډو چلوونکی او
څلوېښت زره پېدل فوجيان ووژل. هغوئ د شاميانو د فوج
مشر، سوفک هم ووژلو. ۱۹ کله چې هغه بادشاهانو ته پته
لګېده کوم چې د هددعزر د بادشاهۍ لاندې وُو چې هغوئ د
بنی اِسرائيلو نه شکست خوړلے دے، نو هغوئ د داؤد سره
د امن تړون وکړو او د هغۀ د بادشاهۍ لاندې راغلل. شاميانو
بيا هيڅکله دا ونۀ غوښتل چې د عمونيانو مدد وکړی.

د حضرت داؤد ربه قبضه کول

۲۰ ۱ په وریسې سپرلی کښې، د کال په هغه وخت
کښې چې بادشاهان عموماً د جنګ دپاره ځی، یوآب لښکر
روان کړو او د عمون مُلک يې تباه کړو، اګر چې داؤد بادشاه
په یروشلم کښې ایسار وو. هغوئ د ربه ښار محاصره کړو او
په دې يې حمله وکړه او تباه يې کړو. ۲ د عمونیانو د بُت
مولک یو د سرو زرو تاج وو چې تقریباً څلور دېرش کلو
وزن يې وو. په دې کښې یو قیمتی کاڼے وو، کوم چې داؤد
یوړو او په خپل تاج کښې يې ولګولو. هغۀ د هغه ښار نه ډېر
زیات مالِ غنیمت هم یوړو. ۳ هغۀ د ښار خلق بوتلل او په
زور يې ترې نه د ارو، د اوسپنې کودالو او د تبرُونو کار
اخستلو. هغۀ د عمون د نورو ټولو ښارونو په خلقو هم دغه
شان وکړل. بیا هغه او د هغۀ سړی یروشلم ته را واپس شول.

د فلستیانو د دېوانو خِلاف جنګونه

۴ وروستو په جزر کښې د فلستیانو سره جنګ بیا شروع
شو. د جنګ په دوران کښې د حوسه سِبکی یو دېو ووژلو
چې د هغه دېو نوم سفی وو. او فلستیانو شکست وخوړو.
۵ د فلستیانو سره یو بل جنګ وشو او د یائیر زوئ اِلحنان
لحمی ووژلو، لحمی د جات د جولیت ورور وو، او د هغۀ د
نېزې لاسکے د کوټې د تیر هومره مضبوط وو. ۶ په جات
کښې یو بل جنګ وشو، چې په دې جنګ کښې یو دېو وو
چې د هر لاس يې شپږ ګوتې او د هرې پښې يې هم شپږ ګوتې
وې. هغه د پخوانو دېوانو اولاد وو. ۷ کله چې هغۀ په بنی
اِسرائیلو پورې ټوقې وکړې، نو یونتن هغه ووژلو، یونتن د
داؤد د ورور د سِمعه زوئ وو. ۸ دا درې کوم چې داؤد او
د هغۀ سړو وژلی وُو، هغوئ د جات د دېوانو اولاد وو.

مردم‌شماری او وبا

۲۱ ۱ شیطان غوښتل چې په بنی اِسرائیلو باندې
مصیبت راولی، نو هغهٔ داؤد ولمسولو چې یوه مردم‌شماری
وکړی. ۲ نو داؤد یوآب او نورو آفسرانو له حُکم ورکړو،
”د بنی اِسرائیل مُلک د یو سر نه تر بل سر پورې وګرځئ او
خلق وشمېرئ. ما له تفصیل راوړئ چې پته راته ولګی چې
خلق څومره دی.“ ۳ یوآب جواب ورکړو، ”بادشاه
سلامت، مالِک خُدائ دې بنی اِسرائیلیان د هغې نه یو په سل
زیات کړی چې څومره اوس دی. هغوئ ټول ستا نوکران
دی. تهٔ ټول قوم ولې مجرم کول غواړې؟“ ۴ خو بادشاه په
یوآب باندې دا حُکم ومنلو. نو یوآب لاړو او هغه د بنی
اِسرائیلو په ټول مُلک کښې وګرځېدو او یروشلم ته واپس
راغلو. ۵ هغهٔ داؤد بادشاه د دې نه خبر کړو او د هغه ټولو
سړو شمېر دا وو چا چې جنګ کولے شو: په بنی اِسرائیلو
کښې یوولس لاکه او په یهوداه کښې څلور لاکه او اویا زره.
۶ یوآب د بادشاه حُکم ته سپک وکتل نو هغهٔ څکه د لیوی
او بنیامین د قبیلو مردم‌شماری ونهٔ کړه. ۷ چې څهٔ شوی
وُو خُدائ پاک په هغې ناراضه شو، نو هغهٔ بنی اِسرائیلو له
سزا ورکړه. ۸ داؤد خُدائ پاک ته وفرمائیل، ”ما د دې
کار کولو سره یوه سخته ګناه کړې ده. زهٔ تا ته سوال کوم
چې زما غلطی معاف کړه. ما د ډېر کم عقلتوب نه کار
اخستے دے.“ ۹ بیا مالِک خُدائ جاد ته وفرمائیل چا به
چې د داؤد دپاره نبوت کولو، ۱۰ ”لاړ شه او داؤد ته ووایه
چې زهٔ هغهٔ له درې خوښې ورکوم. چې هغه کومه یوه خوښه
کړی نو زهٔ به هم هغه شان وکړم.“ ۱۱ نو جاد داؤد له لاړو

او هغهٔ ته يې وفرمائيل، ”مالِک خُدائ داسې فرمائی چې په
دې کښې يوه خبره خوښه کړه: ۱۲ د قحط درې کالونه دې
خوښ دی؟ يا چې خپل دشمن دربانديې درې مياشتې تباهی
راولی؟ او يا چې درې ورځې د مالِک خُدائ د تُورې لاندې
راشې او هغه ستا په مُلک باندې يوه وبا راولېږی، او د خپلې
فرښتې په ذريعه په ټولو بنی اِسرائيلو کښې مرګ راولی؟ نو تهٔ
فېصله وکړه چې زهٔ مالِک خُدائ له څهٔ جواب ورکړم، چا
چې زهٔ رالېږلے يم؟“ ۱۳ داؤد جاد ته وفرمائيل، ”زهٔ د
نااُميدئ په حالت کښې يم. ما دې ته مهٔ پرېږده چې د
انسانانو لاسونو ته حواله شم. زهٔ دې مالِک خُدائ ته حواله
شم، ځکه چې د هغهٔ رحم ډېر لوئ دے.“ ۱۴ نو مالِک
خُدائ په بنی اِسرائيلو باندې يوه وبا راولېږله او د هغوئ اويا
زره کسان مړهٔ شول. ۱۵ بيا هغهٔ د يروشلم د تباه کولو
دپاره يوه تباه کوونکې فرښته راولېږله، خو د تباهئ نه لږ
مخکښې مالِک خُدائ خپله فېصله بدله کړه او د مرګ
فرښتې ته يې وفرمائيل، ”بس کړه، دا تباهی کافی ده.“ هغه
فرښته د يو يبوسی اُرنان د درمند سره ولاړه وه. ۱۶ داؤد
فرښته وليده چې پاس په هوا کښې ولاړه وه او تُوره يې د
يروشلم تباه کولو دپاره په خپل لاس کښې نيولې وه. بيا داؤد
او د خلقو مشران، چا چې د ټاټ جامې اغوستې وې هغه
ټول لاندې ټيټ شول او په زمکه يې سجده ولګوله. ۱۷ داؤد
دُعا وکړه، ”اے خُدايه پاکه، زهٔ هغه څوک يم چا چې ګناه
کړې ده. زهٔ هغه څوک يم چا چې د مردمشمارئ حُکم
ورکړو. دې غريبانانو خلقو څهٔ کړی دی؟ مالِکه خُدايه، زما
خُدايه پاکه. ما او زما خاندان له سزا راکړه او خپل خلق بچ
کړه.“ ۱۸ د مالِک خُدائ فرښتې جاد ته وفرمائيل چې داؤد

ته ووایه چې هغه د مالِک خُدائ دپاره د اُرنان په درمند کښې
یوه قربان‌ګاه جوړه کړی. ۱۹ داؤد د مالِک خُدائ حُکم
ومنلو او لاړو، هم هغه شان کار يې وکړو چې څنګه ورته جاد
وئيلی وُو. ۲۰ هلته په درمند کښې اُرنان او د هغهٔ څلورو
زامنو غنم غویل کول او کله چې هغوئ فرښته ولیده، نو د
هغهٔ زامنو منډه کړه او پټ شول. ۲۱ څنګه چې اُرنان داؤد
بادشاه ولیدو چې راورسېدو، نو هغه د درمند نه لاړو او د هغهٔ
په مخکښې د عزت نه ټیټ شو او په زمکه يې سجده ولګوله.
۲۲ داؤد هغهٔ ته وفرمائيل، ”په ما باندې خپل درمند خرڅ
کړه، نو چې داسې زهٔ د مالِک خُدائ دپاره یوه قربان‌ګاه
جوړه کړم او چې د دې سره وبا بنده شی. نو زهٔ به تا له د
دې پوره قیمت درکړم.“ ۲۳ اُرنان ورته ووئیل، ”بادشاه
سلامت، دا واخله او چې څهٔ دې خوښه وی هغه وکړه. دا
غوَیی دې د نذرانې په توګه په قربان‌ګاه باندې وسوزولې شی،
د درمند دا تختې دې د خشاک په توګه استعمال شی او د
نذرانې ورکولو دپاره دا غنم دی. دا هر څهٔ زهٔ تا له درکوم.“
۲۴ خو بادشاه جواب ورکړو، ”نه، زهٔ به تا له پوره قیمت
درکوم. زهٔ به مالِک خُدائ ته داسې یوه نذرانه نهٔ پیش کوم
چې هغه ما ته مفت مِلاو شوې وی یا هغه ستا وی.“ ۲۵ او
هغهٔ اُرنان له د درمند دپاره شپږ سوه د سرو زرو سیکې
ورکړې. ۲۶ هغهٔ هلته د مالِک خُدائ دپاره یوه قربان‌ګاه
جوړه کړه او سوزېدونکې او د سلامتۍ نذرانې يې ورباندې
پیش کړې. هغهٔ دُعا وکړه او مالِک خُدائ د هغهٔ دُعا قبوله
کړه او په قربان‌ګاه باندې د نذرانو سوزولو دپاره مالِک
خُدائ د آسمان نه اور راولېږلو. ۲۷ مالِک خُدائ هغه
فرښتې ته وفرمائيل چې خپله تُوره په کاش کښې واپس کېږده

او فرښتې حُکم ومنلو. ۲۸ نو د دې په وجه داؤد ته پته
ولګېده چې مالِک خُدائ د هغهٔ دُعا قبوله کړې ده، نو هغهٔ د
اُرنان په درمند کښې په قربان‌ګاه باندې قربانۍ پېش کړې.
۲۹ د مالِک خُدائ د حضور هغه خېمه کومه چې موسیٰ په
بیابان کښې جوړه کړې وه او هغه قربان‌ګاه چې په کومه
باندې قربانۍ سوزولے شوې په هغه وخت کښې لا په جبعون
کښې د عبادت په ځائ کښې وې، ۳۰ خو داؤد د دې جوګه
نهٔ وو چې هلته لاړ شی او د خُدائ پاک عبادت وکړی، ځکه
چې هغه د مالِک خُدائ د فرښتې د تُورې نه یرېدو.

۲۲ ۱ نو داؤد وفرمائیل، ”دا هغه ځائ دے چرته به چې
د مالِک خُدائ، د خُدائ پاک کور وی. دلته به هغه قربان‌ګاه
وی چرته چې بنی اِسرائیلیان سوزېدونکې نذرانې پېش کوی.“

د مالِک خُدائ د کور د عمارت تیارے کول

۲ داؤد بادشاه هغه ټولو مسافرو له حُکم ورکړو کوم چې د
بنی اِسرائیلو په مُلک کښې اوسېدل چې راغونډ شی او د
هغوئ نه یې کار اخستلو. په هغوئ کښې ښهٔ کسانو د مالِک
خُدائ د کور جوړولو دپاره کاڼی تیارول. ۳ هغهٔ د مېخونو
او د لرګی دروازو د ترلو د پټو دپاره په لوئ مِقدار کښې
اوسپنه، او دومره ډېر زیړ ورکړل چې هیچا هم نهٔ شُو تللے.
۴ هغهٔ د صور او صیدا په خلقو باندې په یو لوئ شمېر
کښې د دِیار لرګی راوړل. ۵ داؤد وفرمائیل چې، ”زما زوئ
سلیمان چې د مالِک خُدائ کوم کور جوړوی نو هغه دې
خامخا د شان شوکت والا او په دُنیا کښې مشهور وی. خو
هغه کم عُمره او ناتجربه‌کاره دے، نو زهٔ به د هغې دپاره

تيارے وکړم.“ نو داؤد د خپل مرګ نه مخکښې ډېر زيات
سامان تيار کړو. ۶ هغهٔ خپل زوئ سليمان راوغوښتلو او
حُکم يې ورکړو چې د مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو خُدائ
پاک دپاره يو کور تيار کړى. ۷ داؤد هغهٔ ته وفرمائيل،
”زما زويه، ما دا غوښتل چې د مالِک خُدائ زما د خُدائ
پاک د درناوى دپاره يو کور جوړ کړم. ۸ خو د مالِک
خُدائ کلام په ما نازل شو چې، تا ډېر خلق وژلى دى او ډېر
جنګونه دې کړى دى. نو چې ما کومه وينه تويه کړې ده د
هغې په وجه به هغه ما دې ته پرې نهٔ ږدى چې د هغهٔ دپاره
کور جوړ کړم. ۹ خو هغهٔ بيا هم ما سره يوه وعده وکړه
چې، ستا به يو زوئ پېدا شى چې هغه به په امن سره
حکومت کوى، ځکه چې زهٔ به هغهٔ له د هغهٔ د ټولو
ګېرچاپېره دشمنانو نه امن ورکړم. د هغهٔ نوم به سليمان وى،
ځکه چې د هغهٔ په بادشاهۍ کښې به زهٔ بنى اِسرائيلو له امن
او سلامتى ورکړم. ۱۰ هغه به زما دپاره يو کور جوړ کړى.
هغه به زما زوئ وى او زهٔ به د هغهٔ پلار يم. هغه او د هغهٔ
اولاد به د تل دپاره په بنى اِسرائيلو باندې بادشاهى کوى.“ ۱۱
داؤد خپله خبره جارى وساتله، ”نو زما زويه، مالِک خُدائ
ستا خُدائ پاک دې ستا مل شى او هغه دې خپله وعده پوره
کړى چې تا د هغهٔ دپاره په کور جوړولو کښې کامياب کړى.
۱۲ او مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک دې پوهه او حِکمت
درکړى نو تهٔ به د هغهٔ د قانون په مطابق په بنى اِسرائيلو
باندې حکومت وکړې. ۱۳ کهٔ تهٔ هغه ټول قانون ومنې کوم
چې مالِک خُدائ موسىٰ له د بنى اِسرائيلو دپاره ورکړے وو،
نو تهٔ به کامياب يې. تکړه شه او حوصله مضبوطه کړه او
چې د هيڅ نه هم ونهٔ يرېږې. ۱۴ او د مالِک خُدائ د کور

دپاره ما په خپل ډېر کوشش سره څلور زره ټنه سرۀ زر او
کم از کم څلوېښت زره ټنه سپين زر راغونډ کړی دی چې د
دې په جوړولو کښې استعمال شی. د دې نه علاوه بې‌حسابه
اوسپنه او زېړ هم دی. ما څۀ لرګی او کاڼی هم تيار کړی دی،
خو تۀ به نور هم تياروې. ۱۵ تا سره ډېر د کار والا سړی
دی. د کاڼو جوړولو دپاره سړی شته او ګِلکاران او ترکاڼان
شته، هم داسې په لوئ شمېر کښې اُستاذان موجود دی چې
هر قِسم کار کولے شی ۱۶ لکه د سرو زرو، سپينو زرو،
زېړو او اوسپنې. اوس کار شروع کړه او مالِک خُدائ دې
ستا مل شی.“ ۱۷ داؤد د بنی اِسرائيلو ټولو مشرانو له حُکم
ورکړو چې د سليمان مدد وکړئ. ۱۸ هغۀ وفرمائيل، ”مالِک
خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو مل دے او په هر طرف
باندې يې خبر درکړے دے. هغۀ په ما باندې هغه ټول خلق
فتح کړل کوم چې په دې مُلک کښې اوسېدل او هغوئ اوس
ستاسو او د مالِک خُدائ لاندې دی. ۱۹ نو اوس د زړۀ د
اخلاصه د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک لټون وکړئ. د
مالِک خُدائ کور جوړول شروع کړئ، نو چې تاسو په هغې
کښې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق او هغه نور ټول مقدس
سامان کېږدئ چې د هغۀ په عبادت کښې استعمالېږی.“

۲۳ ۱ کله چې داؤد د ډېر عُمر شو، نو هغۀ خپل زوئ
سليمان د بنی اِسرائيلو بادشاه جوړ کړو.

د ليويانو ذمه واری

۲ داؤد بادشاه د بنی اِسرائيلو ټول مشران، ټول اِمامان او

لیویان راغونډ کړل. ۳ هغهٔ د هغه ټولو نرانو لیویانو
مردمشماری وکړه چې عُمر یې دېرش کاله یا د دې نه زیات
وو. دا ټول شمېر اتهٔ دېرش زره وو. ۴ بادشاه د دې لیویانو
نه څلېریشت زره کسان مقرر کړل چې د مالِک خُدائ د کور
د کار اِنتظام وکړی، شپږ زره کسان چې اِنتظام چلوی او
لانجې هواروی، ۵ څلور زره کسان د څوکیدارۍ دپاره او
څلور زره کسان د مالِک خُدائ د حمدوثناء وئیلو دپاره.
هغوئ د موسیقۍ هغه څیزونه استعمالول چې بادشاه د دې
دپاره ورکړی وُو. ۶ داؤد لیویان په درېو ډلو کښې د هغوئ
د قبیلو په مطابق تقسیم کړل، جیرسون، قُهات او مراری.
۷ د جیرسون دوه زامن وُو، لعدان او سِمعی. ۸ د لعدان
درې زامن وُو، مشر یحیایل، وریسې زیتان او یوایل، ۹
چې هغوئ د هغه ډلو مشران وُو چې د لعدان اولاد وو. د
سِمعی درې زامن وُو، سلومیت، حزیایل او حاران. ۱۰-۱۱
د سِمعی څلور زامن د عُمر په ترتیب دا وُو، یحت، زینا،
یعوس او بریعاه. د یعوس او بریعاه بچی ډېر نهٔ وُو، نو په دې
وجه هغوئ یوه ډله شمېرلے کېدل. ۱۲ د قُهات څلور زامن
وُو، عُمرام، اِضهار، حبرون او عُزیایل. ۱۳ د هغهٔ مشر
زوئ عُمرام د هارون او موسیٰ پلار وو. هارون او د هغهٔ اولاد
د دې دپاره مخصوص کړے شوی وُو چې د همېشه دپاره د
مقدسو څیزونو مشران وی، چې د مالِک خُدائ په عبادت
کښې خوشبوئی سوزوی، د هغهٔ خِدمت کوی او د مالِک
خُدائ په نوم باندې د خلقو دپاره برکت غواړی. ۱۴ خو د
خُدائ پاک د خِدمتګار موسیٰ زامن په لیویانو کښې شامل
وُو. ۱۵ د موسیٰ دوه زامن وُو، جیرسوم او اِلیعزر. ۱۶ د
جیرسوم په زامنو کښې مشر سبوایل وو. ۱۷ د اِلیعزر

صِرف یو زوئ رحبیاه وو، خو د رحبیاه بچی ډېر وُو. ۱۸ د
قُهات د دویم زوئ اِضهار، زوئ سلومیت وو چې د قبیلې
مشر وو. ۱۹ د قُهات دریم زوئ حبرون څلور زامن وُو،
یریاه، امریاه، یحزی‌ایل او یقمعام. ۲۰ د قُهات د څلورم
زوئ عُزی‌ایل دوه زامن میکاه او یسیاه وُو. ۲۱ د مراری
دوه زامن محلی او موشی وُو. د محلی هم دوه زامن اِلی‌عزر
او قیس وو، ۲۲ خو د اِلی‌عزر زامن نهٔ وُو، صِرف لوڼه یې
وې او بې‌زامنو مړ شو. د هغهٔ لوڼو د خپل ترهٔ زامنو یعنې د
قیس د زامنو سره ودونه وکړل. ۲۳ د مراری دویم زوئ
موشی درې زامن وُو، محلی، عدر او یریموت. ۲۴ دا قبیله
په قبیله او خاندان په خاندان د لیوی اولاد دے، چې د هغوئ
هر یو نومونه لیکلے شوی وُو. د هغهٔ د اولاد هر یو کس د
مالِک خُدائ په کور کښې خِدمت کولو چې د هغوئ عُمر
شل کاله یا د دې نه زیات وو. ۲۵ داؤد وفرمائیل، ”مالِک
خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک خپل خلق په امن کړی دی
او هغه به په خپله په یروشلم کښې د تل دپاره اوسیږی. ۲۶
نو لیویانو ته نور ضرورت نشته چې د مالِک خُدائ د حضور
خیمه او هغه ټول سامان یوسی چې په عبادت کښې
استعمالیږی.“ ۲۷ د داؤد د آخری وصیت په بنیاد کله چې
لیویان د شلو کالو عُمر ته رسېدل نو د هغوئ ټولو نومونه د
خِدمت دپاره لیکلے شول، ۲۸ او هغوئ ته دا کارونه حواله
شوی وُو: د مالِک خُدائ د کور په عبادت کښې د هارون د
اولاد مدد کول، د کور د دربارونو او کوټو خیال ساتل، او
چې کوم څیزونه مقدس وُو هغه هر څهٔ د پلیتېدو نه پاک
ساتل، ۲۹ خُدائ پاک ته د پیش کړے شوې روټئ او د هغه
اوړو ذمه واری اخستل چې په نذرانو کښې استعمالېدل، د

خمبيرې نه بغېر نرۍ پخې شوې روټۍ، پخې شوې نذرانې او اوړهٔ چې د زيتُونو تېل ورسره ګډ وى، د مالِک خُدائ د کور د نذرانو تَلل او مِقدار معلومول، ۳۰ او هر سحر او هر ماښام د مالِک خُدائ په وړاندې ودرېدل، د هغهٔ ثناء صِفت کول او د هغهٔ شُکر ادا کول، ۳۱ او هر کله چې د سبت په ورځ، د نوې مياشتې په اختر او نورو اخترونو باندې مالِک خُدائ ته نذرانې سوزولے شوې، نو هغوئ به مدد کولو. ليويانو به هر ځل د مالِک خُدائ په حضور کښې د سړو د شمېر په مطابق خِدمت کولو. هغوئ په هغه اصُولو باندې عمل کولو چې کوم ورته ښودلے شوى وُو. ۳۲ هغوئ له د مالِک خُدائ د حضور خېمې او کور د خيال ساتلو او د هغوئ د خپلوانو يعنې د هارون د اولاد اِمامانو د مدد کولو ذمه وارۍ ورکړے شوې وې، چې دا ذمه وارۍ د مالِک خُدائ د کور په خِدمت کښې ادا کېدې.

اِمامانو ته جدا جدا خِدمت حواله کېدل

۲۴ ۱ دا د خِدمت هغه قبيلې دى چې د هارون اولاد په کښې تقسيم وو. د هارون څلور زامن وُو: ندب، ابيهُو، اِلىعزر او اِتمر. ۲ ندب او ابيهُو د خپل پلار د مرګ نه مخکښې مړهٔ شول او د هغوئ اولاد نهٔ وو، نو د هغوئ ورونه اِلىعزر او اِتمر اِمامان شول. ۳ داؤد بادشاه د هارون د اولاد نه د هغوئ د ذمه وارو په مطابق په ډلو کښې تقسيم کړل. په دې کار کښې د هغهٔ مدد د اِلىعزر اولاد صدوق او د اِتمر اولاد اخيمُلک کولو. ۴ د اِلىعزر د اولاد نه شپاړس قبيلې جوړې شوې وې، د اِتمر د اولاد نه اتهٔ قبيلې جوړې

وي، داسې په دې وجه شوی ؤو چې د اِلیعزر په اولاد کښې
د کورَنو نور مشران ؤو. ۵ د اِلیعزر او اِتمر دواړو په اولاد
کښې د مالِک خُدائ په کور کښې د خِدمت دپاره تکړه
آفسران او اِمامان ؤو نو ټولې ذمه وارئ مختلفو ډلو ته د پچې
په ذریعه حواله شوې وې. ۶ د اِلیعزر او د اِتمر اولاد
دپاره وار په وار پچه اچولے شوه. نو د هغوئ نومونه د
نتنی‌ایل زوئ سمعیاه لیکلی ؤو چې دا یو لیوے منشی وو.
بادشاه، د هغهٔ آفسران، صدوق اِمام، د ابیاتار زوئ اخیمُلک
او د لیوی قبیلې او د اِمامانو د کورَنو مشران ټول د دې
ګواهان ؤو. ۷-۱۸ دا هغه ترتیب دے چې په هغې کښې د
څلیریشتو کورَنو ډلو ته خپلې خپلې ذمه وارئ حواله شوې
وې: یهویریب، یدعیاه، حارِم، شعوریم، مُلکیاه، میامین،
هقوض، ابیاه، یشوَع، سکانیاه، اِلیاسب، یقیم، خُفاه، یسباب،
بِلجاه، اِمیر، حزیر، حفضیض، فتحیاه، یحزقیل، یکین،
جمول، دلایاه او معزیاه. ۱۹ د دې سړو نومونه د هغوئ د ذمه
وارو په مطابق لیکلے شوی ؤو چې کله هم هغوئ د مالِک
خُدائ کور ته د خپلو هغه ذمه وارو دپاره تلل کوم چې د
هغوئ پلار نیکهٔ هارون د مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ
پاک د حُکمونو د منلو دپاره مقررې کړې وې.

د لیویانو نومونه

۲۰ دا د لیوی د اولاد کورَنو نور مشران دی: یهدیاه چې د
سبوایل په ذریعه د عُمرام اولاد وو، ۲۱ یسیاه د رحبیاه اولاد،
۲۲ یحت، د سلومیت نه د اِضهار اولاد، ۲۳ د عُمر په ترتیب
باندې د حبرون زامن دا ؤو، یریاه، امریاه، یحزی‌ایل،
یقمعام، ۲۴ سمیر، د میکاه نه د عُزی‌ایل اولاد، ۲۵ زکریاه، د

میکاه وروړ یسیاه نه د عُزی‌ایل اولاد، ۲۶د مراری اولاد،
محلی، موشی او یعزیاه. ۲۷د یعزیاه درې زامن وُو، سوهم،
زکور او عبری. ۲۸-۲۹د محلی دوه زامن اِلی‌عزر او قیس وُو.
د اِلی‌عزر زامن نهٔ وُو، خو د قیس یو زوئ یرحمئیل وو. ۳۰د
موشی درې زامن وُو، محلی، عدر او یریموت. دا د لیویانو
خاندان دی. ۳۱د هر خاندان مشرانو او کشرانو وروڼو یو
شان د هغوئ د ذمه وارو دپاره پچه اچوله، هم هغه شان لکه
څنګه چې د هغوئ خپلوانو یعنې د هارون د اولاد اِمامانو وُو.
داؤد بادشاه، صدوق، اخیمُلک او د اِمامانو او د لیویانو د
کورَنو مشران او د دې ګواهان وُو.

د مالِک خُدائ د کور موسیقاران

۲۵ ۱ داؤد بادشاه او د لیویانو مشرانو د لیویانو دا
قبیلې خوښې کړې چې د خُدائ پاک پېغام بیانوی، آسف،
هیمان او یدوتون. دې سړو به د بینجو، ربابونو او چمتو د
موسیقۍ سره پېشګوئې ورکوله. دا د هغه کسانو نومونه دی
کوم چې د عبادت د مشرۍ دپاره خوښ کړے شوی وُو، چې
هرې قبیلې به هم هغه قِسم خِدمت کولو: ۲ د آسف څلورو
زامنو زکور، یوسف، نتنیاه او اسری‌لاه، د آسف د مشرۍ
لاندې کار کولو. چې کله هم بادشاه حُکم کولو نو آسف به د
خُدائ پاک پېغام بیانولو. ۳ د یدوتون شپږو زامنو جدلیاه،
ضری، یشعیاه، سِمعی، حسبیاه او متتیاه، د خپل پلار د
ښودنې لاندې کار کولو، یدوتون د ربابونو د موسیقۍ سره د
خُدائ پاک پېغام بیانولو، حمدوثناء یې وئیله او د مالِک
خُدائ شُکر یې ادا کولو. ۴ د هیمان څوارلس زامنو بُقیاه،

متنياه، عُزىاېل، سبواېل، يريموت، حننياه، حنانى، الياته،
جدالتى، روممتى عزر، يسبقاشه، ملوتى، هوتير او محازيوت.
۵ خُدائ پاک د خپلې وعدې په مطابق هيمان د بادشاه
پېغمبر له دا څوارلس زامن او درې لوڼه د دې دپاره ورکړې
وې چې هيمان عزتمند شى. ۶ د هغهٔ ټولو زامنو د خپل
پلار د ښودنې لاندې چمتې، بينجو او ربابُونه د مالِک خُدائ د
کور په عبادت کښې غږول. او آسف، يدوتون او هيمان د
بادشاه د حُکم لاندې کار کولو. ۷ دا څليريشت واړه
تجربهکار سړى وُو، او د هغوئ خپلوان ليويان تکړه
موسيقاران وُو. دا ټول دوه سوه او اتهٔ اتيا سړى وُو. ۸
هغوئ ته د کارونو ذمه وارى حواله کولو دپاره پچه اچولے
شوه، که هغوئ ځوانان وُو او يا بوډاګان، کهٔ اُستاذان او يا
کهٔ شاګردان وُو. ۹-۳۱دا دوه سوه او اتهٔ اتيا سړى د کورَنو
په مطابق د دولسو دولسو کسانو په څليريشتو ډلو کښې
تقسيم کړے شوى وُو، چې د هرې قبيلې يو يو مشر وو.
هغوئ په دې ترتيب کار کولو: د آسف د خاندان نه يوسف،
جدلياه، زکور، ضرى، نتنياه، بُقياه، اسرىلاه، يشعياه، متنياه،
سِمعى، عُزىاېل، حسبياه، سبواېل، متتياه، يريموت، حننياه،
يسبقاشه، حنانى، ملوتى، الياته، هوتير، جدالتى، محازيوت او
روممتى عزر.

د مالِک خُدائ د کور څوکيداران

۲۶ ۱ دا هغه ډلې دى چا چې د مالِک خُدائ د کور د
څوکيدارانو په توګه خِدمت کولو. د قورح د ډلې د قورى
زوئ مسلمياه چې د آسف د خاندان وو، ۲ د هغهٔ اووهٔ

زامن وُو چې د عُمر په ترتیب داسې دی، زکریاه، یدیعیل،
زبدیاه، یتنیایل، ۳ عیلام، یهوحنان او الیهوعینی. ۴ د
عوبید ادوم هم اتۀ زامن وُو، چې د عُمر په ترتیب داسې دی،
سمعیاه، یهوزبد، یوآخ، ساکار، نتنیایل، ۵ عمیایل،
یساکار او فعُلتی. ۶-۷ د عوبید ادوم د مشر زوئ سمعیاه
شپږ زامن وُو، عُتنی، رفاایل، عوبید، الزباد، الیهُو او
سماکیاه. د خپل قابلیت په وجه هغوئ ته په خپله ډله کښې
زیات عزت مِلاو شو. ۸ د عوبید ادوم خاندان ټول دوه
شپېتۀ ډېر زیات قابل سړی د دې کار دپاره ورکړل. ۹ د
مسلمیاه خاندان اتلس تکړه سړی ورکړل. ۱۰ د مراری د
قبیلې حوسه څلور زامن وُو، سِمری، خپل پلار دې د خپلو
زامنو مشر جوړ کړو، اګر چې هغه د ټولو مشر نۀ وو، ۱۱
خِلقیاه، طبلیاه او زکریاه. د حوسه د خاندان ټول دیارلس
کسان د مالِک خُدائ د کور څوکیداران وُو. ۱۲ د مالِک
خُدائ د کور څوکیداران د هغوئ د کورَنو په مطابق په ډلو
کښې تقسیم شوی وُو او هغوئ ته په هغه کور کښې د نورو
لیویانو په شان ذمه وارئ حواله شوې وې. ۱۳ د هر خاندان
وړوکوالی او غټوالی ته کتلو نه بغیر به پچه اچولے شوه چې
د کومې یوې دروازې څوکیداری ورته حواله کړے شی. ۱۴
د شلمیاه د پچې په ذریعه د نمرخاتۀ طرف ته دروازه ووتله او
د هغۀ د زوئ زکریاه شمالی طرف ته دروازه ووتله، دا هغه
سړے وو چې همیشه یې د حِکمت مشورې ورکولې. ۱۵
عوبید ادوم ته د جنوب طرف ته دروازه حواله شوې وه او د
هغۀ زامنو ته د ګودام د کوټو څوکیداری حواله شوې وه.
۱۶ سفیم او حوسه ته د نمرپریواتۀ طرف ته دروازه او په
پاسنۍ لار باندې د سلکت دروازه حواله شوې وه. د

څوکیدارۍ ذمه وارۍ په یو بل پسې په مقررو وختونو کښې
تقسیم کړے شوې وې. ۱۷ نمرخاتهٔ طرف ته هره ورځ
شپږو څوکیدارانو کار کولو، په شمالی طرف باندې څلورو
او په جنوبی طرف باندې څلورو څوکیدارانو کار کولو. څلور
څوکیداران به هره ورځ د ګودام په کوټو باندې مقررولے
شول، چې په هره یوه کوټه باندې دوه دوه وُو. ۱۸ د
نمرپرېواتهٔ طرف ته دربار سره په لاره څلور څوکیداران وُو
او په خپله په دربار باندې دوه څوکیداران وُو. ۱۹ دا د
قورح او د مرارۍ ډلو د څوکیدارۍ ذمه وارۍ دی.

د مالِک خُدائ د کور نورې ذمه وارۍ

۲۰ نور لیویان د مالِک خُدائ د کور د ګودامونو ذمه وار وُو
او په هغه ګودامونو کښې خُدائ پاک ته وقف شوی څیزونه
پراتهٔ وُو. ۲۱ د جیرسون په ډله کښې د لِبنی د خاندان نه
یحیایل مشر وو. ۲۲ د لعدان دوه نور زامن زیتام او یوایل د
مالِک خُدائ د کور د خزانو مشران وُو. ۲۳ د عُمرام،
اِضهار، حبرون او عُزی‌ایل اولاد ته هم ذمه وارۍ حواله
شوې وې. ۲۴ د موسیٰ زوئ جیرسوم د قبیلې سبوایل د
مالِک خُدائ د کور د خزانې مشر آفسر وو. ۲۵ د اِلی‌عزر د
طرف نه د جیرسوم خپلوان رحبیاه، یشعیاه، یورام، زِکری او
سلومیت وُو. ۲۶ سلومیت او د هغهٔ خپلوان د هغه خزانو
مشران وُو په کومو کښې چې هغه تُحفې پرتې وې چې هغه
داؤد بادشاه، د کورَنو مشرانو او ورو او غټو فوجی آفسرانو
مالِک خُدائ ته وقف کړې وې. ۲۷ هغوئ څهٔ هغه مالِ
غنیمت واخستلو کوم چې هغوئ په جنګ کښې قبضه کړے
وو او دا یې وقف کړو چې د مالِک خُدائ په کور کښې

استعمال شی. ۲۸ سلومیت او د هغهٔ خاندان د هغه هر څیز
مشران وُو چې کوم د مالِک خُدائ په کور کښې د
استعمالېدلو دپاره وقف وُو، سره د هغه تُحفو چې سموئیل
پېغمبر، ساؤل بادشاه، د نیر زوئ ابنیر، او د ضرویاه زوئ
یوآب راوړې وې.

د نورو لیویانو ذمه وارئ

۲۹ د اِضهار په ډله کښې کنعنیاه او د هغهٔ زامنو ته د مالِک
خُدائ د کور نه علاوه ذمه وارئ حواله شوې وې: هغوئ به
حِساب کِتاب ساتلو او د بنی اِسرائیلو لانجې به یې هوارولې.
۳۰ د حبرون د قبیلې نه حسبیاه او د هغهٔ اوولس سوه
خپلوان، چې تکړه سړی وُو هغوئ د اُردن سیند نمرپرېواتهٔ
طرف ته په اِسرائیل کښې د مالِک خُدائ د خِدمت او د
بادشاه د کار مشران مقرر شوی وُو. ۳۱ یریاه د حبرون د
اولاد مشر وو. د داؤد بادشاه د بادشاهئ په څلوېښتم کال د
حبرون د اولاد نسب‌نامه معلومه کړے شوې وه او د دې
خاندان تکړه فوجیان موندلے شوی وُو چې د جِلعاد په علاقه
یعزیر کښې اوسېدل. ۳۲ د یریاه په خپلوانو کښې دوه زره
او اووهٔ سوه تکړه سړی وُو. داؤد بادشاه هغوئ د اُردن سیند
نمرخاتهٔ طرف ته ولېږل او هغوئ یې د روبین، جاد او منسی
د نیمې قبیلې مشران مقرر کړل. هغوئ د هغه ټولو کارونو
ذمه وار وُو چې د هغې تعلق د خُدائ پاک او د بادشاه د
خِدمت سره وو.

فوجی مشران او فوجی ډلې

٢٧ ١ دا د بنی اِسرائيلو د وړو او غټو آفسرانو، او د
نورو فوجی آفسرانو تفصيل دے چا چې د بادشاهئ د فوجی
ډلو مشری کوله. د هرې قبيلې څليريشت زره فوجيانو د کال
په يوه مياشت کښې فوجی خِدمت کولو. ٢-١٥دا د هرې
مياشتې دپاره فوجی آفسران وُو: اوله مياشت، د زبدیايل
زوئ يسوبعام چې هغه د فارص د قبيلې يو کس وو، چې دا د
يهوداه قبيلې يوه حِصه ده. دويمه مياشت، د اخوحی اولاد
دودی. مِقلوت په هغهٔ پسې دويم مشر وو. دريمه مياشت، د
يهويدع اِمام زوئ بناياه، دا د هغه قبيلې مشر وو چې "ديرش
ګون" بللے شوه. د هغهٔ زوئ عميزباد د هغهٔ نه پس د دې
قبيلې مشر جوړ شو. څلورمه مياشت، د يوآب ورور
عساهيل. د هغهٔ نه پس د هغهٔ زوئ زبدياه مشر جوړ شو.
پينځمه مياشت، د اِضهار د قبيلې نه سمهُوت. شپږمه
مياشت، د تقوع د عقيس زوئ عيرا. اوومه مياشت، د فلون د
علاقې نه د اِفرائيم د قبيلې نه خلص. اتمه مياشت، د حوسه
سِبکی. هغه د زارح د قبيلې وو، چې د يهوداه د قبيلې يوه
برخه وه. نهمه مياشت، د بنيامين قبيلې په علاقه کښې د
عنتوت نه ابيعزر. لسمه مياشت، د نطوفاتی مهری. هغه د
زارح د قبيلې کس وو. يوولسمه مياشت، د اِفرائيم په علاقه
کښې د فِرعاتون نه بناياه. دولسمه مياشت، د نطوفاتی
خلدی. هغه د عتنیايل اولاد وو.

د بنی اِسرائيلو په قبيلو باندې آفسران

١٦-٢٢دا د بنی اِسرائيلو د قبيلو د مشرانو تفصيل دے: د

روبين د زِکری زوئ اِلیعزر، د شمعون د معکه زوئ سفطیاه، د لیوی د قمواېل زوئ حسبیاه، د هارون صدوق، د یهوداه الیهُو، چې د داؤد بادشاه یو ورور وو، د یساکار د میکائیل زوئ عُمری، د زبولون د عبدیاه زوئ اِسماعیه، د نفتالی د عزرائیل زوئ یریموت، د اِفرائیم د عززیاه زوئ هوسیع، د نمرِیرېواتهٔ منسی د فدایاه زوئ یوایل، د نمرخاتهٔ منسی د زکریاه زوئ عدو، د بنیامین د ابنیر زوئ یعسیاېل، د دان د قبیلې د یروحام زوئ عزراېل. ۲۳ د کومو خلقو عُمر چې د شلو کالو نه کم وو نو داؤد بادشاه د هغوئ مردمشماری ونهٔ کړه، ځکه چې مالِک خُدائ وعده کړې وه چې هغه به بنی اِسرائیلیان د آسمان د ستورو په شان ډېر تېر کړی. ۲۴ د ضرویاه زوئ یوآب مردمشماری شروع کړه، خو مکمله يې نهٔ کړه. خُدائ پاک د مردمشمارئ په وجه بنی اِسرائیلو له سزا ورکړه، نو ځکه د داؤد بادشاه په سرکاری حِساب کِتاب کښې د هغې آخری تعداد ونهٔ لیکلے شو.

د شاهی جائیداد اِنتظام

۲۵-۳۱ دا د هغه کسانو تفصیل دے چا چې د شاهی جائیداد اِنتظام کولو: د عدیایل زوئ عزماوت د شاهی ګودامونو مشر وو. د عُزیاه زوئ یونتن د هغه ورو ګودامونو مشر وو کوم چې په کلو، ورو ښارونو او قلعو کښې وُو. د کلوب زوئ عزری د پټو د زمیندارانو مشر وو. د راما سِمعی د انګورو د باغونو مشر وو. د شفمی زبدی د میو د جوړولو مشر وو. د جدر نه بعل حنان د نمرِیرېواتهٔ د غرونو په لمن کښې د زیتُونو او د چِنار د ونو مشر وو. یوآس د زیتُونو تېلو ذخیره کولو مشر وو. د شارون سِطری د شارون په میدان

کښې د څاروو ذمه وار وو. د عدلی زوئ سافط په وادئ
کښې د څاروو ذمه وار وو. يو اِسمٰعيلی اوبِل د اوښانو ذمه
وار وو. د مرونوت يهدياه د خرونو ذمه وار وو. يو هاجری
يازيز د ګېو او چېلو ذمه وار وو.

د حضرت داؤد مشيران

۳۲د داؤد بادشاه ترۀ يونتن يو تکړه مشير او عالِم وو. هغه او
د حکمونی زوئ يحیايل د بادشاه د زامنو د تعليم ذمه وار
ؤو. ۳۳اخیتُفل د بادشاه مشير وو او حوسی ارکيائ د
بادشاه ملګرے وو. ۳۴د اخیتُفل د مرګ نه پس، ابياتار او د
بناياه زوئ يهويدع مشيران جوړ شول. يوآب د شاهی فوج
مشر وو.

د مالِک خُدائ د کور جوړولو دپاره د حضرت داؤد هدايات

۲۸ ۱ داؤد بادشاه د بنی اِسرائيلو ټولو آفسرانو له حُکم
ورکړو چې په يروشلم کښې راغونډ شئ. نو د قبيلو ټول
آفسران، هغه آفسران چا چې د بادشاهئ اِنتظام کولو، د
فوجی ډلو مشران، د بادشاه او د هغۀ د زامنو د جائيداد او د
څاروو ذمه وار کسان، د محل ټول آفسران، تکړه فوجيان او
نور بهادر سړی په يروشلم کښې راغونډ شول. ۲ داؤد د
هغوئ په وړاندې ودرېدلو او تقرير ئې ورته وکړو، ”زما خلقو
او زما ورونړو، ما ته غوږ ونيسئ. ما دا اراده کړې وه چې د
مالِک خُدائ د لوظ صندوق دپاره د آرام ځائ يعنې د مالِک

خُدائ زمونږ د خُدائ پاک د پښو چوکئ جوړه کړم. ما د
هغهٔ دپاره د يو کور د جوړولو تيارے کړے دے. ٣ خو
خُدائ پاک ما ته وفرمائيل چې تهٔ به زما د نوم دپاره يو کور
نهٔ جوړوې، ځکه چې تهٔ يو جنګيالے يې او وينه دې توئ
کړې ده. ٤ مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک زما د
پلار د مکمل خاندان نه زهٔ خوښ کړے يم چې د تل دپاره په
بنى اِسرائيلو حکومت وکړم. هغهٔ د مشرئ کولو دپاره د
يهوداه قبيله خوښه کړه او د يهوداه نه يې زما د پلار خاندان
خوښ کړو. دا د هغهٔ خوښه وه چې د خپلو ورونړو نه يې زهٔ
خوښ کړم او په ټولو بنى اِسرائيلو يې بادشاه جوړ کړم. ٥
هغهٔ ما له ډېر زامن راکړل او د هغه ټولو نه يې سليمان خوښ
کړو چې د مالِک خُدائ په بادشاهئ يعنې په ټولو بنى اِسرائيلو
باندې حکومت وکړى. ٦ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې
ستا زوئ سليمان هغه څوک دے چې هغه به زما کور جوړ
کړى. هغه ما د دې دپاره خوښ کړے دے چې زما زوئ وى
او زهٔ به د هغهٔ پلار يم. ٧ کهٔ هغه زما ټول قانون او
حُکمونه هم هغه شان منى لکه څنګه يې چې نن منى نو زهٔ به
د هغهٔ بادشاهى د هميشه دپاره قائمه وساتم. ٨ نو اوس
زما خلقو، زمونږ د خُدائ پاک او د مالِک خُدائ د خلقو بنى
اِسرائيلو د غونډې په مخکښې زهٔ تاسو ته وايم چې هغه هر
څهٔ هم هغه شان پوره منئ چې مالِک خُدائ زمونږ
خُدائ پاک د هغې حُکم راکړے دے، نو چې دا ښهٔ مُلک
ستاسو ميراث وى او چې د هميشه دپاره يې خپلو راتلونکو
نسلونو ته منتقل کړئ.“ ٩ او هغهٔ سليمان ته وفرمائيل،
”زما زويه، زهٔ تا ته وايم چې د پلار خُدائ پاک وپېژنه او د
زړهٔ د اخلاصه او د خپلې مرضئ سره د هغهٔ خِدمت کوه.

هغه زمونږ ټول فکرونه او خواهشونه معلوموی. کهٔ تهٔ د هغهٔ
طلب کوې نو پیدا به یې کړې، خو کهٔ تهٔ د هغهٔ نه اوړې، نو
هغه به تا د تل دپاره پرېږدی. ۱۰ تهٔ په دې پوهه شه چې
مالِک خُدائ تهٔ د هغهٔ د مقدس کور جوړولو دپاره خوښ
کړے یې. نو تکړه شه او دا کار وکړه.“ ۱۱ داؤد سلیمان ته
د مالِک خُدائ د کور د ټولو عمارتُونو، د برنډو، د ګودام د
کوټو او نورو ټولو کوټو او د زیات مقدس ځائ نقشه
وښودله، چرته چې د ګناه دپاره کفاره ادا کیږی. ۱۲ د هغهٔ
په ذهن کښې چې د دربارونو او د دې نه ګېرچاپېره کوټو او
د مالِک خُدائ د کور د سامان دپاره د ګودامونو او مالِک
خُدائ ته د وقف شوو تُحفو کومه نقشه وه نو هغه یې هم ورته
وښودله. ۱۳ داؤد هغهٔ ته د اِمامانو او لیویانو د ذمه وارو ادا
کولو اِنتظام، د مالِک خُدائ د کور د کار کولو او د کور د
ټولو لوښو خیال ساتلو طریقه هم وښودله. ۱۴ هغهٔ ورته دا
طریقه هم وښودله چې د لوښو د جوړولو دپاره به څومره
سپین زر او سرهٔ زر استعمالیږی، ۱۵ یعنې هرې یوې ډیوې
او ډیوټ د جوړولو دپاره، ۱۶ د سپینو زرو د مېزونو د
جوړولو او د سرو زرو د هر یو مېز دپاره چې په دې باندې
خُدائ پاک ته پېش کړے شوې روټۍ پراته وه. ۱۷ هغهٔ ورته
دا هم ووئیل چې د درې غاښو، جامونو او منګو په جوړولو
کښې څومره سوچه سرهٔ زر او د لوښو په جوړولو کښې به
څومره سپین زر او سرهٔ زر استعمالیږی، ۱۸ او د هغه
قربانګاه د جوړولو دپاره څومره سوچه سرهٔ زر چې په هغې
باندې خوشبوئی سوزولے شوه او د وزرو والا هغه مخلوق د
جوړولو دپاره چې د هغې وزر د مالِک خُدائ د لوظ صندوق
دپاسه خوارهٔ وُو. ۱۹ داؤد بادشاه وفرمائیل، ”دا ټول تفصیل

په هغه نقشه کښې ليکلے شوے دے چې مالِک خُدائ په
خپله ما له راکړې وه.“ ۲۰ داؤد بادشاه خپل زوئ سليمان
ته وفرمائيل، ”تکړه شه او اراده مضبوطه کړه. کار شروع
کړه او چې ونهٔ يرېږې او نه بې‌حوصلې شې. مالِک خُدائ
زما خُدائ پاک به ستا مل وى. هغه به تا نهٔ پرېږدى، خو هغه
به تر هغې پورې تا سره وى چې د هغهٔ يعنې د مالِک خُدائ د
کور کار ختم شوے نهٔ وى. ۲۱ اِمامانو او ليويانو ته ذمه
وارى حواله شوې دى چې د مالِک خُدائ په هغه کور کښې
يې وکړى. د هر قِسم مهارت کاريګران د زړهٔ نه غواړى چې
ستا مدد وکړى او ټول خلق او د هغوئ مشران ستا د حُکم
لاندې دى.“

د مالِک خُدائ د کور د جوړولو دپاره نذرانې

۲۹ ۱ داؤد بادشاه ټولې غونډې ته وفرمائيل، ”زما زوئ
سليمان هغه ځوک دے چې خُدائ پاک خوښ کړے دے،
خو هغه لا هلک او ناتجربه‌کاره دے. کوم کار چې کېدونکے
دے هغه ډېر لوئ دے، ځکه چې دا د انسانانو محل نهٔ دے
بلکې د مالِک خُدائ، خُدائ پاک کور دے. ۲ ما د خپل
خُدائ پاک د کور د سرو زرو، سپينو زرو، پيتلو، اوسپنې،
لرګى، د اونيکس کاڼو او جواهراتو، د ښائسته کاڼو ټوکړو او
د سنګِ مرمر د مِقدار تيارولو هر کوشش کړے دے. ۳ د
دې هر څهٔ نه علاوه، چې ما د مخکښې نه تيار کړى دى د
خُدائ پاک د کور سره زما د مينې په وجه ما خپل سپين زر
او سرهٔ زر هم ورکړى دى. ۴ د مالِک خُدائ د کور په
دېوالونو باندې د سرو زرو او سپينو زرو پترو خېژولو دپاره

ما د اوفیر د سلو ټنو نه زیات سرۀ زر او تقریباً دوه سوه او
څلویښت ټنه سوچه سپین زر هم ورکړی دی ۵ او د هغه
ټولو څیزونو دپاره مې دا ورکړی دی چې ماهِر کاریګران به
يې جوړوی. نو اوس داسې نور څوک شته چې مالِک خُدائ
له نذرانې ورکړی؟“ ۶-۷ بیا د ډلو مشرانو، د قبیلو
آفسرانو، د فوج مشرانو، د شاهی جائیداد اِنتظام کوونکو د
مالِک خُدائ د کور د کار دپاره دا څیزونه ورکړل: د یو سل
او اویا ټنو نه زیات سرۀ زر، د درېو سوو او دېرشو ټنو نه
زیات سپین زر او تقریباً شپږ سوه او شل ټنه زېړ او د درېو
زرو او څلورو سوو ټنو نه زیاته اوسپنه. ۸ د چا سره چې
قیمتی کانړی وُو نو هغه يې د مالِک خُدائ د کور د خزانې
دپاره ورکړل، چې د هغې اِنتظام د جیرسون قبیلې د لیوی
قبیلې یحی‌ایل کولو. ۹ خلقو د زړۀ د اخلاصه څیزونه
ورکول او هغوئ په دې خوشحاله وُو چې څومره زیات يې
ورکړی دی. داؤد بادشاه هم ډېر زیات خوشحاله وو.

د حضرت داؤد د خُدائ پاک ثناء صِفت کول

۱۰ هلته د ټولې غونډې په مخکښې داؤد د مالِک خُدائ ثناء
صِفت وکړو. هغۀ وفرمائیل، ”زمونږ د پلار نیکۀ یعقوب
مالِک خُدائ، خُدائ پاکه، ستا ثناء صِفت دې د همیشه دپاره
وی. ۱۱ تۀ لوئ او طاقتور، د شان او شوکت والا او عزتمند
يې. په زمکه او آسمان کښې هر څۀ ستا دی او اے مالِک
خُدایه، تۀ په هر څۀ باندې عظیم بادشاه او حکمران يې. ۱۲
عزت او دولت ستا نه راځی، تۀ په خپل طاقت او قوت سره
په هر څۀ حکومت کوې، او تۀ کولے شې چې هر څوک لوئ
او طاقتور کړې. ۱۳ اوس زمونږ خُدایه پاکه، مونږ ستا شُکر

کوُو او مونږ ستا د جلال نه د ډک نوم ثناء صِفت کوُو. ۱۴
خو بیا هم په حقیقت کښې زۀ او زما خلق تا له هیڅ هم نۀ
شُو درکولے، ځکه چې هر یو څیز ستا د طرف نه نعمت دے
او مونږ صِرف تا له هغه څۀ واپس درکړی دی چې څۀ ستا
وُو. ۱۵ مالِکه خُدایه، تا ته پته ده چې زمونږ د پلار نیکۀ په
شان مونږ خپل ژوند د مسافرو په شان په یو ځائ بل ځائ
کښې تېر کړے دے، زمونږ ژوند د تېرېدونکی سوری په شان
فانی دے. ۱۶ مالِکه خُدایه، زمونږ خُدایه پاکه، مونږ دا ټول
دولت ستا د کور د جوړولو دپاره راوړے دے چې ستا د نوم
درناوے وشی، خو دا ټول دولت ستا نه راغلے وو او دا ټول
ستا دے. ۱۷ ما ته پته ده چې تۀ د هر چا زړۀ معلوموې او
د خلقو په صداقت خوشحالیږی. په روغ نیت او خلوص
سره ما دا هر څۀ تا له درکړی دی او ما ته پته لګېدلې ده چې
کوم خلق دلته راغونډ شوی دی هغوئ تا له څومره په شوق
او خوشحالئ سره نذرانې راوړی. ۱۸ مالِکه خُدایه، زمونږ د
پلار نیکۀ اِبراهیم، اِسحاق او یعقوب خُدایه پاکه، ستا د خپلو
خلقو په زړۀ کښې تا سره دا مینه د همېشه دپاره مضبوطه
وساته او د هغوئ زړونه وفادار وساته. ۱۹ زما د زوئ
سلیمان په زړۀ کښې دا جذبه واچوه چې ستا ټول حُکمونه
ومنی او هغه کور جوړ کړی چې د کومې دپاره ما دا تیارے
کړے دے.“ ۲۰ بیا داؤد ټولې قبیلې له حُکم ورکړو، ”د
مالِک خُدائ ستاسو د خُدائ پاک ثناء صِفت وکړئ.“ نو
ټولې غونډې د مالِک خُدائ، د خپل پلار نیکۀ د خُدائ پاک
ثناء صِفت وکړو او هغوئ لاندې ټیټ شول او مالِک خُدائ
او بادشاه له یې عزت ورکړو. ۲۱ په وریسې ورځ هغوئ د
قربانئ په توګه څناور حلال کړل، مالِک خُدائ ته یې وقف

کړل او بيا يې خلقو له ورکړل چې وې خورى. د دې نه
علاوه، هغوئ يو زر غوَيى، يو زر ګډان او يو زر ګډُورى هم
حلال کړل، چې په قربانګاه باندې يې پوره وسوزول. هغوئ
د ميو نذرانې هم راوړې. ۲۲ چې هغوئ د مالِک خُدائ په
حضور کښې خوراک څښاک وکړو نو په هغه ورځ هغوئ
ډېر خوشحاله وُو. هغوئ په دوېم ځل سليمان بادشاه جوړ
کړو. هغوئ د مالِک خُدائ په نوم سليمان د بادشاه په توګه
او صدوق د اِمام په توګه مقرر کړو. ۲۳ نو سليمان د خپل
پلار داؤد نه پس په هغه تخت باندې کښېناستو کوم چې
مالِک خُدائ قائم کړے وو. هغه يو کامياب بادشاه وو او د
بنى اِسرائيلو ټول قوم هغه منلو. ۲۴ ټولو آفسرانو، فوجيانو
او تر دې پورې چې د داؤد نورو زامنو هم دا لوظ وکړو چې د
سليمان بادشاه وفادار به وى. ۲۵ مالِک خُدائ سليمان د
ټول قوم په نظر کښې عزتمند کړو او د هغه نورو ټولو
بادشاهانو نه يې زيات شان او شوکت ورکړو چې کوم به په
بنى اِسرائيلو بادشاهى کړې وه.

د حضرت داؤد وفات کېدل

۲۶ نو د يَسى زوئ داؤد په ټولو بنى اِسرائيلو باندې بادشاهى
کوله. ۲۷ هغهٔ څلوېښتو کالو پورې بادشاهى کوله. هغهٔ په
حبرون کښې اووهٔ کاله او په يروشلم کښې درې ديرش کاله
بادشاهى وکړه. ۲۸ هغه يو عزتمند او مالدار سړے وو او
ښهٔ په پوخ عُمر کښې مړ شو او د هغهٔ زوئ سليمان د هغهٔ نه
پس بادشاه جوړ شو. ۲۹ د داؤد بادشاه تاريخ د اول نه
واخله تر آخره پورې د دې درېو پيغمبرانو په کتابونو کښې
ليکلے شوے دے، سموئيل، ناتن او جاد. ۳۰ د تاريخ دا

کتابونه وائی چې هغهٔ څنګه حکومت وکړو او هغه څومره طاقتور وو او هغه هر څهٔ چې په هغهٔ، بنی اِسرائیلو او ګېرچاپېره بادشاهتونو شوی وُو.